

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

MART İSYANDIR AYAKLANMADIR DEVRİMDİR

• Dünya
Devrimi
Yayıyor

• UKKTH Ve
Yığınsal
Devrimci
Örgütlenme

• General
Devrim

• NATO'nun
Kaçınılmaz
Savaşı

• Yaşasın
Dünya
Emekçi
Kadınlar Günü

• Konak
Taşeron
İşçileri
Eylemde

KONAK BELEDİYESİ TAŞERON İŞÇİLERİ YALNIZ DEĞİLDİR

Dünya Devrimi Yayılıyor

Dünya devrimi Latin Amerika'da yol açtığı zincirleme devrimlerden sonra, şimdi de Kuzey Afrika ve Ortadoğu'da zincirleme devrimlerle yayılıyor.

Arap ülkeleri ve Ortadoğu'da tarihin en büyük olaylarından biri gerçekleşiyor, halklar ayaklanmalarla, devrimlerle burjuva diktatörlükleri yıkıyor. Daha doğrusu ekonomik ve politik gücü elinde tutan egemen burjuva kesimin egemenliğini yıkıyor. Halk yığınları, devrimi bir halk egemenliğiyle henüz taçlandıramasa da, kendi egemenliğini kurmak için son derece avantajlı bir ortam ve konum elde ediyor.

Biz belli bir noktaya kadar gelmiş olan Mısır ve Tunus devrimlerinin çeşitli yanları üzerinde duracağız.

1- Mısır'da devrim Hüsnü Mübarek'i devirecek kadar güçlü, fakat orduyu, polisi, bürokrasiyi, devlet aygıtlarını dağıtmayacak kadar güçsüz olduğu için askeri yönetim iktidara geldi. Askeri yönetimin ilk uygulaması da devrimin sembolü Tahrir'e saldırmak oldu.

2- Burjuvazi, karşı-devrim, askeri yönetim döneminde toparlanmaya ve devrimin kazanımlarını yıkmaya çalışacaktır.

3- Gerici parti (burjuva dinci parti) bir taraftan geçiş dönemi iktidarıyla anlaşmaya çalışırken, diğer taraftan devrimin yarattığı gücü kullanmak için sokaktan da çekilmeyecektir. Meydanı sosyalizme bırakmak istemiyor.

4- Bu demektir ki, çatışma bundan sonra, halk kitleleriyle, devrimci güçlerle devlet aygıtı ve burjuvazi arasında olacaktır. Bu ise ikinci bir devrimin şartlarını hazırlayacaktır.

İkinci bir devrim, birincisinin ikinci bir baskısı olmayacaktır. Hem istemler yönünden, hem de bileşimi yönünden, birincisinden farklı olacaktır. İkinci devrim emekçilerin kurtuluşunu hedefleyecektir.

5- Proletarya ve emekçi kitlelerle burjuvazi arasındaki sınıf savaşı bundan böyle çok daha hızlanacak, yoğunlaşacak ve yayılacaktır. Devrimin yarattığı yeni güçler dengesi ve bu ilişkinin belirlediği politik ortam emekçilerin kurtuluşu için çok uygun bir duruma gelmiştir.

Kitleler hem devrim deneyimine sahip oldu, hem de devrimle yeni bir itiş noktası kazandı. Artık devrim eğitiminden geçmiş ve savaş kapasitesi artmış bir konumda giriyor yeni dönemdeki sınıf kavgasına. Emekçi kitleler özcesi daha ileri bir konumla hazırlanıyor gelecek savaşa.

6- Mısır ve Tunus örnekleri göstermiştir ki, demokrasi sorunu bir devrim sorunudur. Demokrasi sorununu burjuvaziyle uzlaşma içinde çözebileceklerini sanan reformist ve oportünist grupların bu konudaki görüşleri ya da kuruntuları çökmüştür.

Oradaki kitleler sadece demokrasi istemiyle ayaklanmadılar, ekonomik istemleri de vardı, fakat tam da ekonomik istemlerini karşılamak için, demokrasi sorununun, politik iktidar sorununun çözülmesi gerektiğini anladılar ve bu bilinçle tüm taleplerini iktidar sorununun çözümüne bağladılar. Ekonomistler bunu hiç anlayamaz.

7- Gençlik özellikle de işçi gençlik ve işsiz gençlik her iki devrimde de hareketi ateşleyici, hızlandırıcı ve örgütleyici bir rol oynadı; devrimin vurucu gücü oldu.

Burjuvazi Mısır ve Tunus devrimlerinin kapitalist düzenin kendisinden kaynaklandığı, ekonomik ve politik durumun derinliklerinden oluşup gelen ayaklanmaların sonucu olduğu temel gerçeğinin üstünü örterek olayı sadece bir politik gençlik hareketi ve "Gençlik Devrimi" olarak çarpıtmaya çalışıyor. O, bunu, devrimin sınıfsal temelini, sınıfsal çelişkilerinin ve sınıf savaşımının üstünü örtmek için yapıyor.

Gençliğin buradaki devindirici rolü şuradadır ki, burjuva topluma karşı, onun emekçiler üzerindeki sömürsüne ve politik baskılarına karşı, kitlelerde birikmiş

Tunus'ta olan koşullar Mısır'da, Libya'da ve Ortadoğu'da var. Ekonomik ve politik koşulların bir devrim yol açması için, bir olay hızlandırıcı bir rol oynayabilir. Burada önemli olan patlamaya hazır bir durumun oluşmuş olmasıdır. Tunus'taki ilk devrimci ayaklanma, Mısır'daki devrime ve bölgedeki diğer ayaklanmalara bir ivme verdi, çabuklaştırdı. Eğer bu ülkelerde devrimin koşulları ortaya çıkmamış olsaydı, Tunus'taki ayaklanma diğer yerlerdeki ayaklanmaya ve devrime yol açmazdı.

Başyazı

olan öfke, hoşnutsuzluklar ve kini eylemlerle açığa çıkarmış ve cesaretle devrime yöneltmiştir.

Devrimlerin gençliğin devrimci potansiyeline ilişkin ortaya çıkardığı önemli sonuç: Gençliğin devrimci enerjisi, devrimci gücü ve etkin devrimci rolü ancak devrimci eylemlerde, sokaklarda, devrimci çatışmalarda açığa çıkar.

8- Muhafız burjuvazi bu devrime neden katıldı. Bu, her iki ülkenin somutunda aranmalıdır. İktidarı elinde tutan bir avuç burjuva güç, iktidar olanaklarına dayanarak büyük bir servet biriktirirken iktidar dışında kalan burjuva güçler ise önlerine konan engellerden dolayı tam bir gelişme gösteremediler. Üzerlerindeki iktidar baskısı ve engeller kalkmadan serpilip gelişmeyeceklerini biliyorlardı. Bu durum diğer Arap ülkeleri için de geçerlidir.

Buralarda servet sahibi olmak için iktidar güçleriyle ilişkide olmak gerekiyor; bu ilişki ise sadece dar bir çevrenin girebileceği şekilde düzenlenmiştir. Yani bu demektir ki, iktidar dışında kalanlar için, iktidar olanaklarından yararlanma imkanı hiç yoktur. O nedenle orta sınıflar, çeşitli isimler altında, çeşitli politik toplumsal vb. motifler kullanarak iktidara ve egemen burjuvaziye karşı bir ayaklanmayla amaçlarına ulaşabileceklerini bildikleri için büyük bir istekle devrime katılan kitlelerin yanında yer aldılar.

9- Devrimler ve ayaklanmalarla birlikte bölgedeki komünistlerin de etkin bir güç olarak öne çıkma koşulları, olanakları ve malzemesi oluştu. Devrimci girişim ve devrimler hepsine bir canlılık bir dinamizm ve ileri atılma cesareti verdi ve onları ateşledi. Eğer değerlendirilebilirlerse bu, onlar için, sosyalizmin geleceği için yeni bir tarihsel dönemdir.

Komünist hareket bölgede çok eski olmakla birlikte uzun süredir etkin ve önde görülmedi. Olduğu ülkelerdeki egemen burjuva güçlerle girdiği ilişkiler bu partileri büyük ölçüde yıpratmış, zayıflattı ve çürüttü. Bağımsız bir hareket olarak davranmadan, burjuvaziye karşı, iktidarlara karşı mücadele etmeden, onlara karşı halk içinde düşmanlık duyguları uyandırılmadan etkin bir güç olunamaz. Devrimler bu dersi onlara çok açık olarak göstermiş-

tir.

10- İşçi sınıfının çeşitli burjuva çevrelerle devrimde yan yana gelmesi artık sona ermiştir. Burjuva güçler düzeni devam ettirme ve devrim gücüne dayanarak çeşitli ekonomik ve politik imtiyazlar elde etme peşinde. Proletarya kesin olarak bağımsız bir politika izlemeli devrime katılan burjuva güçlerin durumunu, politikasını teşhir etmeli ve emekçilerin kurtuluş hedefine devrimci bir çizgi izleyerek varmayı hedef-

Başka zamanlar küçük bir olay büyük bir devrime yol açmaz; ama eğer tüm nesnel koşullar bir araya toplanmışsa, küçük bir çatışma büyük bir devrime yol açar. Tunus'ta olan koşullar Mısır'da, Libya'da ve Ortadoğu'da var. Ekonomik ve politik koşulların bir devrime yol açması için, bir olay hızlandırıcı bir rol oynayabilir.

lemelidir.

11- Ayaklanmaların ve devrimlerin böylesine kısa bir sürede derin bir etki yaratması, zincirleme olarak gerçekleşmesinin ortak nedenleri var.

Ekonomik nedenler: Bu ülkeler kapitalizmin egemenliğine girmiş ülkelerdir; kapitalist üretim temel üretimdir. Kapitalist üretimin tüm yasaları ve sonuçları buralarda kendini göstermiştir.

Üretimin temeli ücretli emek sömürsüdü. Üretici güçlerle ilişki biçimi arasındaki çelişki toplumun esas çelişkisidir.

Bütün sınıf çatışmaları, bütün ayaklanma ve devrimler bu temelde ortaya çıkar.

Bu ülkelerde emekçilerin ekonomik koşulları ortaktır, aynıdır. Emek-sermaye çelişkisi buralarda aynıdır.

Politik olarak... Bu toplum bir baskı toplumdur. Baskı en iğrenç şekilde halk kitleleri üzerinde uygulanmıştır.

Tüm bunlara karşı sürdürülen sosyalist ve komünist mücadeleler çok ağır biçimde bastırılmış ve devrimcilere yönelik şiddetli saldırılar yapılmıştır.

İşçi sınıfının örgütlenmesi ve mücadelesi kesintisiz olarak baskı altına alınmış ve engellenmiştir.

Sonuçta bu ülkelerde büyük bir öfke, hoşnutsuzluk ve devrimci güç birikmiştir.

Şimdi ayaklanma ve devrimde büyük

bir patlamayla ortaya çıkan kitlelerin büyük öfkesi, gücü, özlemleri ve istemleridir.

12- Halk bu ülkelerde burjuva düzene karşı burjuva ölçütlerle yaşamaya karşı ayaklandı. Kitleler burjuva düzeni yıkacak yeterli bir bilinç ve örgütsel düzeye sahip değildi, fakat bu yolda büyük bir sıçrama yapmıştır.

13- Tarihteki her büyük toplumsal olayda, her devrimde olduğu gibi kadınlar Arap ülkelerindeki devrimlerde de etkin bir rol oynuyorlar. Kadınlar katılmadan ayaklanma ve devrim bu denli tutkulu, coşkulu ve etkin olmazdı. Kadınların ayaklanmalarda ne kadar tutarlı ve içten davrandıkları görüldü. Devrimlerin başarıya ulaşmasında kadınları kesin rolü var.

14- Kuzey Afrika devrimleri ve Ortadoğu ayaklanmaları bir gerçeği gözler önüne sermiştir. Tunus'ta başlangıçta bir olayla başlayan devrim ateşi kısa sürede tüm ülkeye yayıldı ve devrime giden yolu açtı. Başka zamanlar küçük bir olay büyük bir devrime yol açmaz; ama eğer tüm nesnel koşullar bir araya toplanmışsa, küçük bir çatışma büyük bir devrime yol açar. Tunus'ta olan koşullar Mısır'da, Libya'da ve Ortadoğu'da var. Ekonomik ve politik koşulların bir devrime yol açması için, bir olay hızlandırıcı bir rol oynayabilir. Burada önemli olan patlamaya hazır bir durumun oluşmuş olmasıdır. Tunus'taki ilk devrimci ayaklanma, Mısır'daki devrime ve bölgedeki diğer ayaklanmalara bir ivme verdi, çabuklaştırdı. Eğer bu ülkelerde devrimin koşulları ortaya çıkmamış olsaydı, Tunus'taki ayaklanma diğer yerlerdeki ayaklanmaya ve devrime yol açmazdı.

Bu ülkelerde devrimin öznesi devrimci gençlik, işçi kitleleri ve emekçiler oldu. Durumu çok iyi değerlendiren devrimci kitleler son derece pratik davranarak hemen ayaklanmaya giriştiler ve kısa sürede eylemlerle büyük kitleleri devrime yönelttiler.

15- Devrim çok kısa süre içinde geniş kitleleri büyük bir dönüşüme uğrattı, koşulları değiştirdi. Koşullar ve insanların yanı sıra dönüşüme uğraması devrimle gerçekleşti.

C.DAĞLI

UKKTH ve Yığinsal Devrimci Örgütlenme

Kürt Burjuvazisi Ve Proletaryanın Bağımsız Sınıf Çizgisi

Kürdistan'da ulusal-sınıfsal kurtuluş mücadelesi en önemli, en kritik ve en belirleyici aşamaya doğru ilerleyince, gelişen süreç sınıfların gerçek durumlarını da açığa çıkardı. Her toplumsal güç, sınıfsal konumuna uygun bir tavır alıyor. Her sınıf çıkacak sonucu, kendi yönünden etkilemeye çalışıyor.

Kürt burjuvazisi daha en başta egemen ulusun, Kürt halkına ulusal baskı uygulayan ulusun, Türk ulusunun, Türkiye'nin işbirlikçisi olduğu için, Kürt halkı üzerinde hiçbir etkisi yoktur. Tersine nefret edilir kendisinden. Orada devrim mücadelesi hızlanıp, bugünden özerkliğe doğru gelişme gösterince, Kürt burjuvazisi Türkiye'yle daha açıktan ortak hareket etmeye başladı. Kürt burjuvazisi Kürdistan'da devrimin gelişmesi karşısında büyük bir korkuya kapıldı. Bu yüzden Türkiye egemenleriyle daha sıkı bir işbirliğine girdi.

Kürt burjuvazisinin temsilcilerine özerk yönetimin şu ya da bu alanında bir yer verilmesi, bugün açısından bir tehlike oluşturmaz; çünkü Kürdistan'ın özgürlük mücadelesine hiçbir katkısı ve etkisi olmadığından, halk üzerinde kendi yönünden bir etkide bulunması sonuç getirmez. Fakat ilerisi için yürüteceği faaliyetler devrimin sonuçları için risk oluşturur. Türkiye tekeli sermayesi ve uluslararası sermayenin desteği ve yönlendirmesiyle ağırlığını arttırabilir ve ulusal devrimci güçlerin etkisizleştirilmesi yönünde bir politikanın içine girebilir. Burjuvazi bir yönden kendi sınıfsal doğasına uygun davranacaktır.

Kürdistan'da ulusal devrimci hareket, işçiler, köylüler, emekçi halk tarafından başlatılmış ve bugüne değin getirilmiştir. Ulusal kurtuluş mücadelesini zafere götürecek olan emekçi halktır, ilericiler, sosyalistler, devrimci güçlerdir. Bu nedenle özerk yönetim ya da daha ileri biçimler kesin olarak emekçilere dayanmalı, proletaryanın öncülüğünde toplumsal kurtuluş hedefiyle hareket etmelidir.

Proletaryayla burjuvazi arasında çatışma tarihsel olarak kaçınılmaz bir çatışmadır. Aynı tarihsel sürecin Kürdistan'da da yaşanması kaçınılmazdır. Bu çatışma zaten günlük olarak çeşitli biçimlerde sürüyor.

Ulusal Kurtuluş Hareketi (UKH) Kür-

distan'da kapitalizme karşı önlemlerin alınmasından söz edince, durumun nereye gideceğini sınıfsal sezgileriyle hemen anlayan Kürt burjuvazisi buna karşı şiddetle tavır aldı. Komün, Halk Meclisi örgütlenmesinde ortaklaşa mülkiyete gidişi gören bu unsurlar bunu bir "hayalcilik" olarak teşhir etmek yönünde bir politika izlediler. Kürt burjuvazisinin halkın devrimci mücadelesi ve hedefleri karşısındaki tutumu çok açıktır.

Kürt halkının ulusal, sınıfsal kurtuluş, özgürlük ve sosyalizm mücadelesini engelleyecek denli bir burjuva hareket yoktur. O halde emekçi halk kitleleri, bu hedefi gerçekleştirmede çok daha rahattır; bu durumda hareket hedefine varmak için kendi kendini engellememelidir; yani burjuvalarla hareket etmemelidir.

Politik kurtuluş ve toplumsal kurtuluş hedefine, bağımsız devrimci bir çizgi izleyerek varabilir.

Devrimci Yığın Örgütleri Özyönetim Organları Değildir

UKH, "Demokratik Özerklik" hedefini gerçekleştirmek için pratikte kitle inisiyatifini devreye soktu. Kürdistan'ın köylerinde, kentlerinde ve mahallelerinde halk örgütlenmesinin çeşitli örnekleri ortaya çıktı. Komünler, Halk Meclisleri, Kent Konseyleri, Kadın Meclisleri biçiminde örgütlenen kitleler bununla devrimci yığınların yeni bir üretken örneğini sergiliyorlar. Komün ve Halk Meclisleri parlamenter olmayan, halkın aşağıdan doğrudan örgütlenmesine dayanan devrimci mücadelenin gelişimiyle şekillenen toplumsal örgütlenmelerdir. Burjuvazinin egemenliğinin yanında halkın kendi toplumsal faaliyetlerini örgütlemesinin dayanaklarıdır.

Küçük burjuva sosyalist çevreler nasıldı ki, işçi komite ve konseylerinin tarihsel devrimci önemini kavrayamadıysa, aynı şekilde Kürdistan'da temelleri atılan yığın örgütlenmelerinin de gelecek toplumun oluşturulmasındaki rolünü, yeteneğini ve devrimci önemini anlayamadılar.

İşçi komite ve konseyleri, komün ve halk meclisleri toplumu dönüştürmenin toplumsal araçlarıdır. Bu anlamda kitleleri harekete geçirme ve onları devrime çekmede hiçbir parlamenter aracın yapamadığı bir etki yaratabilirler. Geniş kitleler üzerindeki devrimcileştirici etkileri bugünden ortaya

çıkmıştır. Devrim ilerledikçe devrimci yığın örgütlerinin rolleri ve etkileri daha da artacaktır.

Bu örgütlenmeler kitleleri devrime hazırlama, devrimi hızlandırma ve başarıya ulaştırma görevini yerine getirebilmesi için, özyönetim organları olmamalıdır. Özyönetim organı durumuna gelirse, belediyele- rin yaptığı görevleri yapacaklardır. Ya da belediye çalışmasının daha geniş ve daha örgütlü bir kitle temeline oturmasını sağlayacaklardır. Buradan varılacak en ileri noktada belediye sosyalizmi olacaktır. Bu durumda devrim hedefi ise bir kenara bırakılmış olur.

İşçi ve halk örgütleri toplumu dönüştürmeden, kitlelerin isteklerini ve özlemlerini karşılayamazlar. Emekçi yığınların çıkarları, burjuva mülkiyetin, özel mülkiyetin ortadan kaldırılmasını gerektirir. Hiç kimse burjuvazinin çıkarlarına dokunmadan halk kitlelerinin isteklerine yanıt veremez. Kapitalist mülkiyetin burjuvalaşmış toprak sahiplerinin mülkiyetinin olduğu her yerde, üretim araçları ve gereksinme araçlarının özel mülkiyetinin olduğu koşullarda, Komün Halk Meclisleri hangi olanaklara dayanarak emekçilerin ihtiyaçlarını karşılayacaktır. Emekçilerin özlemlerini karşılamının önkoşulu mülksüzleştirilenlerin mülksüzleştirilmesidir. Toplumun efendilerinin mülksüzleştirilmesi ise devrimi gerektirir.

Devrim, yani emekçi kitlelerin politik iktidara gelmesi, ekonomik dönüşümün, kültürel dönüşümün, toplumsal dönüşümün ön koşuludur. Burada, yığın örgütlerinin görevinin devrime ulaşmak olduğu kendiliğinden anlaşılır.

İşçi kitleleri, emekçiler eğer kendi kurtuluşlarını kurulu düzen içinde aramaya kalkarlarsa yaptıkları her girişim başarısız olmaya mahkumdur. Burjuva toplumun ötesini üretim araçlarının kolektif mülkiyetine dayalı toplumu hedeflemeyen her hareket, zorunlu olarak yozlaşır ve dağılır.

Tüm bu gerçeklerden hareketle yığın- sal örgütlenmelerin öz yönetim organları değil, mücadele organları, devrimi örgütleme organları olmaları gerektiğini söylüyoruz.

"Demokratik Özerklik" ya da özyönetim organları, bizi burjuva devletten kurtarmaz. Burjuva devlet toplumsal bir devrimle

Ulusal Sorun

ortadan kaldırılır. Kaldı ki, soruna devletten başlamak, politik iktidardan başlamak tarihsel olduğu kadar toplumsal ilişkilerin gelişimi açısından da yanlıştır. Burjuva devlet sermayeye dayalı toplumun zeminlerinde hareket eder. Yani devlet sivil toplumun resmi ifadesidir, onun resmi sentezidir. Burjuva toplumu yıkmadan devleti ortadan kaldırmış olmazsınız. Burjuva devlet yıkılsa da yanı aygıt burjuva toplumun temelleri üzerinden yeniden oluşur. Devletin ortadan kaldırılmasından başlarsanız sadece başa dönmüş olursunuz. Burjuva devletin devrimle yıkılıp param parça olmasıyla yerini alacak olan proletarya diktatörlüğüdür, proleter devlettir. Burada devlet gerçek anlamda devlet değildir, devletsizliğe geçmiştir. Proletaryanın iktidarı ele geçirmesini ve devrimci diktatörlüğünü kurmasının amacı sınıfları ortadan kaldırmaktır. Söylemeye gerek yok ki, sınıflar ortadan kalkınca, yani sınıf iktidarını yaratan ekonomik koşullar dönüşünce sınıf egemenliği de gereksiz hale gelir.

Burjuva devlet, politik iktidar, bir avuç insanın, üretim araçlarını elinde bulunduranların toplumsal ayrıcalıklarını koruyan bir aygıttır; toplumun dönüştürülmesinin önündeki en büyük engeldir. Bu nedenle, toplumun dönüştürülmesi, politik iktidarın emekçi sınıfın eline geçmesiyle başlar. O halde sınıf mücadelesini, politik mücadeleyi sonuna dek, burjuva egemenliğin yıkılıp proletaryanın egemenliğinin kurulmasına dek sürdürmek gerekiyor.

Kürdistan'da emekçi kitleler devrimci eylemlerle, yığınsal savaşla toplumu ve kendini aynı süreçte dönüştürüyor. Kurulu topluma yönelttiği eleştiriyi, devrimci sanat ve kültür mücadelesiyle geçmişten kopuyor, zihinsel bir devrim gerçekleştiriyor. Bir halkın geçirmekte olduğu bu değişim bütün boyutlarıyla kavranmalıdır.

Fakat şu da bir gerçektir: Burjuva toplumunda kitlelerin dönüşümü hep eksik, yetersiz ve sınırlı olacaktır. Bireylerin çok yönlü ve tam bir gelişimi ancak komünist toplumda gerçekleşir. Toplumsal devrimin amacı da bu toplumu kurmaktır.

Burjuvazi tarihsel inisiyatifini yitirmiştir. İnisiyatif artık emekçi sınıfların eline geçmiştir. Kürdistan'da insanlar kendi tarihlerini kendileri bilinçlice yapmak için, halk inisiyatifinin ileri bir örneğini sergiliyor.

“Numune İşçileri Vatan Hainliğine Devam Ediyor Hala”

Direnişlerinin 63. gününde olan Adana Numune Hastanesi işçilerini Devrimci Öğrenci Birliği olarak ziyaret ettik. Onları mücadelelerinde yalnız bırakmadığımızı ve zafere kadar da öğrenciler olarak yanlarında olacağımızı belirttik. Çünkü bizler biliyoruz ki işçiler zafere ulaşmadan öğrencilerde özgürlüğe kavuşamayacaktır. Özgürlüğe giden yol işçilerin iktidar kavgasında onların yanında olmaktadır.

4 Mart Cuma günü saat 13.30'da Numune Hastanesi önünde “Numune İşçisi Yalnız Değildir, Devrimci Öğrenci Birliği” pankartımızı açarak, sloganlarımızla işçilerin hastane içerisine kurdukları çadıra doğru yürüyüşe geçtik.

Yürüyüş boyunca “Dünya Emegin Olacak”, “Numune İşçisi Yalnız Değildir”, “Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz” sloganlarımızı haykırdık. Bizleri alkışlarla, zılgıtlarla karşıladılar.

Ardından Devrimci Öğrenci Birliğinden bir arkadaş konuşma yaptı. “Devrimci Öğrenci Birliği olarak Numune işçisinin her zaman yanında olacağız... Ve biliyoruz ki bu onurlu mücadelenin sonu zaferle sonuçlanacaktır... Ve bir kez daha haykırıyoruz Numune işçisi yalnız değildir” diyerek konuşmasını sonlandırdı. Daha sonra işçi temsilcisi söz alarak Devrimci Öğrenci Birliği'ne desteklerinden dolayı teşekkürlerini belirtti.

Konuşmaların ardından işçilere hazırladığımız programımızı sunduk. Programımız şiir dinletisiyle başladı. Şiir dinletisinden sonra programımıza müzik dinletisiyle devam ettik. Türküler ve marşların ardından söylenen halay parçalarıyla, işçi arkadaşlarla halaylar çektik. Halayların ardından Numune işçisi arkadaşlardan birisi Nazım Hikmet' in Vatan Haini şiirini okudu. Şiiri; “Numune işçileri vatan hainliğine devam ediyor hala” diyerek bitirdi.

Artık Direniş Çadırının önünde çay içerek sohbet etme zamanı gelmişti. Koyu sohbetler başladı. İşçi arkadaşların sorunlarını dinledik, ilk deneyimlerin de neler yaşadıklarını bizlere anlattılar ve sohbetler uzayıp gitti. Artık ayrılma vakti gelmişti, hepsiyle teker teker vedalaşarak yanlarından ayrılırken, bizlere yanlarında olduğumuz için mutlu olduklarımızı belirttiler.

**Yaşasın İşçilerin-Öğrencilerin Mücadele Birliği
Numune İşçisi Yalnız Değildir!**

Mersin Devrimci Öğrenci Birliği

General Devrim ya da Ölü Ruhlarla Konuşma Kılavuzu

“Devrimler yapılmaz, devrimler gelir” diyordu Rosa Luxemburg, Lenin’in ona yakıştırdığı isimle Devrimin Kartalı. Marx’tan bu yana nice devrim kartalları, kitlelerin en küçük ileri adımında dahi inanılmaz heyecanlar duyarak, yüzyıl ötesinde bile yankılanan bilgece sözler bıraktılar dünyamıza. Bu heyecan yoksa geriye ne kalır? Altı üstü, ölü ruhların mızımız fisiltuları olur.

On yıllar boyunca nice zaferler yaratan komünist kavga, öylesine muazzam bir miras yarattı ki, kartalların yanında pireler bile bu mirastan kesip biçtikleri kostümlerle, o iddia ve hayalden yoksun zihniyetlerini halka pazarlayabildiler. Ama devrim, ah o muhteşem yangın, sahteyle gerçeği, sözle eylemi, kostümle gerçek zihniyeti, nasıl da birbirinden ayırıyor. Gerçek bir devrim hem de koca kıtaları birbiri üzerine devirerek gelirken, şu oportünizm, iddiadan yoksun zihniyetini artık eskisi gibi satamayacak olmanın sancısıyla nasıl da kıvrıyor.

Kritik Soru: Öncü Kim?

Her şeyi kendi kafasının diyalektik devranında düzene koymuş lafazanların, devrimci alt üst oluşlarla birdenbire karşılımlarına çıkıveren uçurumdan korkmaları doğal. Bu yüzden, bütün Arap coğrafyasına yayılan ve etkisiyle tüm dünya tarihini kökünden sarsan devrimleri, ya suskunlukla geçiştirecekler ya da ukalaca itirazlar yükselteceklerdi. Varolanla, kafasındaki şablon uyuşmayınca, hemen o can alıcı soruları sıralayıverirler: “Peki ama kim yapıyor bu devrimleri, kim örgütleyip planlıyor?” Böylece, bam teline basmış, taşı gediğine oturtmuş olmanın rahatlığıyla arkasına yaslanır ve pek bilgiç bakışlarla sizin bu can alıcı sorular karşısında çöküşünüzü izlemenin keyfine hazırlarlar kendilerini.

Pekala, devrim lafazını oportünist! Madem ki, on milyonların eylemleri size hiçbir şey anlatamıyor, bir de biz deneyelim.

Evet, kim örgütleyiyor bu devrimleri, kim yön veriyor? Ortada, öngörüsü yapılmış, programı çıkartılmış, çağrısı ulaştırılmış, harekete geçme anı belirlenmiş, yürünecek yol adım adım ifade edilmiş bir devrim yok. Tuhaf mı? Değil. Tarihteki pek çok halk devrimi gibi, Tunus ve Mısır’da başlayıp tüm coğrafyaya yayılan ayaklanmalar da, bizzat “General Devrim” tarafından yürütülüyor. Şu ya da bu partinin stratejisinden, gücünden, öngörü-

sünden ve hazırlığından bağımsız olarak olgunlaşan nesnel koşulların, milyonlarca emekçiye “ya sefalet içinde yok oluş, ya da çılgınca bir adım” noktasına getirdiği ve kitlelerin öncüyü sürüklediği bir devrim bu. Aynı zamanda, bu onun hem ne kadar derin köklere sahip olduğunu hem de zayıf tarafını işaret ediyor. Bu zayıflıktan kaygımız, kökleri sağlam bir devrime güven duygumuzun önüne geçmez, geçemez. General devrim, halklara, on yılda öğrenemeyeceği gerçekleri on günde kavratır.

İspanya iç savaşını anlatan kitabında Ronald Frazer, bir anda tüm ülkeye yayılan çatışmaların nedenini şu sözlerle anlatıyor:

“Toplumsal kriz uç noktaya ulaştığında ve sadece bu anlarda, oluşan atmosfer, kişilerin olaylara tepki gösterme tarzlarını belirleyen faktör haline gelir. Çünkü fiziksel varlığı olmamakla birlikte atmosfer asla soyut ya da belirsiz değildir. İnsanlar onu hissederler. Ve insanların hissettikleri şey eylemlerinin zeminini oluşturur.” (İspanya’nın Kanı)

Böyle bir atmosfer oluşmadan, bir anda on milyonların sanki düğmeye basılmış gibi sokağa çıkışını açıklamak olanaklı olmazdı. Bu atmosfer, bizzat nesnel koşullar tarafından olgunlaştırılan devrimci durum ve politik öncülerin varlığından bağımsız süregiden sınıf savaşimleri tarafından hazırlanır. Elbette bu noktada: “Arap ülkelerinde sınıf savaşimleri mi vardı?” diye bir soruyla karşılaşsak, ellerimiz çaresizlikle iki yana düşecek, darkafalı bir bilgiçlikle tartışmanın yararına dair bir anda bastıran şüphelerimizle bir süre boğuştuktan sonra, sabırla devam edeceğiz. Arap ülkelerinde sınıflar yok mu, peki ya kapitalizm? Marx, işçi sınıfının en küçük sendikal örgütlenmeden dahi tamamen yoksun olduğu 1815-1860 yılları arasında, çalışma saatlerine dair neredeyse bir iç savaşın yaşandığını yazarken gerçek olaylardan hareket ediyor, şablonlardan değil.

Game Over

Dünyayı her bir köşeden sarsan bugünün devrimci ruhunu anlayabilmek için, 1848 devrimleri uygun bir karşılaştırma olanağı sunuyor. Tıpkı bugünkü gibi 1848’de bir kıvılcımla parlayan yangın, tüm Avrupa başkentlerine zamanın en hızlı ulaşım aracından bile daha büyük bir hızla yayılmıştı. Koca kıtada bu yangından kendini uzak

tutabilen, neredeyse yalnızca İngiltere’ydi.

Tıpkı bugünkü gibi, zamanın egemenleri de köhneleşmiş iktidarlarını devam ettirebilmek için adeta uzatmaları oynuyordu. 1789 Fransız devriminin ilerici ruhunu kuşatma altına almak amacıyla, Avrupa’nın tüm gerici feodalleri, çelikten bir baraj gibi Kutsal ittifak oluşturdu. Hedef, zamanı çoktan gelmiş, koşulları alabildiğine olgunlaşmış devrimleri, olağanüstü bir gericilik, baskı, nefes aldırılmaz bir sansür ve zalimlikle boğmaktı. Bunun için, zamanın tüm Avrupa güçleri birbirleriyle savaşmayı bırakmış, kendi kıtasal iç savaşlarını başlatmışlardı. Her köşeye bir ajan, her sokağa bir polis, her köye bir karakol, tüm kıta ölçeğinde bir iç güvenlik ağı oluşturuldu. Günümüzle benzerliği tartışılmaz.

Sonuçta ne oldu? Kıtasal iç savaşın eşitlediği halklar, aynı duygu ve koşullar tarafından harekete geçtiler; engel tanımayan toplumsal evrim, ne kadar bastırılırsa o kadar güçlü patlayan devrimlerle kendini yolunu buldu. 1848 baharında parlayan kıvılcım, kısa sürede sadece haftalar içerisinde, kıtanın tüm başkentlerini tutuşturdu. O güne kadar korkunun ve baskının pençesinde zorla tutulmuş, ama bir yandan da gelişen ekonomik, maddi imkanlarla iyice kısırlanmış ne kadar özlem, umut, irade varsa, harekete geçti. Milyonlar, kendi önyargılarını ve geçmişin hayaletlerini boyunlarında taşıyarak devrime aktı, ateş içinde arındı, kendisine ait dili buldu, çıkarlarını ayırtırmaya, tüm ahlaki ve sahte politik söylemlerin ardındaki sınıf gerçekliğini görmeye başladı. Çok değil, birkaç ay içinde, kıtayı iç savaş ağı içinde tutan, feodallerin çelik barajı kutsal ittifak paramparça oldu. Ve evet, bu devrimler dizisi de öncülerden yoksun başlamıştı. Ama hareketin kendisi kitleler içinden doğal öncülerini buldu, tarihi koşulların elverdiği sınırlara ulaştı ve büyük Fransız devriminin burjuva ilkelerini tüm kıtaya, bir daha kazanmamak üzere devretti.

Günümüz devrimleri de aynı derecede olgunlaşmış tarihi koşullara hazırlandı. Toplumsal evrim, emeği sosyalleştiren, onu daryerel çerçevesinden çıkartıp geleneksel düşünce tarzını kökünden sarsan, dünya çapında ilişkilerle zenginleştiren, bu zengin çeşitliliğe paralel olarak gelişen ihtiyaçları karşılamakta giderek daha da umutsuzluğa düşen milyonları yarattı. Yeni ve daha ileri bir topluma geçiş için bütün koşullar böylesine

Devrimci Dalga

hazırken, gerçek özgürlüklerin sadece çılınca bir girişimle elde edilebileceği bir nesnel ortam hali hazırda kitlelerin gözü önünde bu kadar belirginleşmişken, asıl soru “Bu kitleleri nasıl böyle ayağa kalkıyor?” değildir. Asıl soru “Neden bu kadar geç kaldıkları”dır. Ama bir kez devrim başladı mı, bu sorunun da önemi kalmaz. Yine de, asıl sorunun cevabını merak eden oportüniste, aynaya bakmasını öneririz, cevabı orada görecektir.

Steril Devrim Olmaz

General Devrim’in sürükleyici gücü elbette geçicidir; bir noktadan sonra, tüm sınıf çıkarlarını birleştirerek bir araya gelen kitleler, sınıfsal konum ve çıkarlarına uygun ayrışmalar yaşayacak ve devrim arınarak, kendi karakterine uygun öncüler yaratarak ilerleyecektir. Bu sürecin hangi hızla, hangi güçle ilerleyeceğini şimdiden söylemek olanaksız, gerekli de değil. Şimdi biz, hemen gözümüzün önünde gerçekleşen devrimlerin, kendi emekçilerimiz arasında yarattığı heyecan dalgasından sonuna kadar yararlanmakla görevliyiz. Dünyanın her köşesinde benzer sosyal koşullar altında yaşayan yüz milyonlar, kuşkusuz, Tahrir Meydanı’ndan dünyaya seslenen genç işçinin şu duygularını paylaşıyor. “*Bütün bu olanlar, hayallerin gerçekleşmesinden öte bir şey.*”

Sadece Arap coğrafyasında değil, tüm dünyada korku kamp değiştirdi. Sevinç, umut, heyecan, cüret, emekçilere ait; korku, endişe, tedirginlik, egemenlere. Sermaye sınıfı şimdi tüm bozkırın kupkuru olduğunu gördü ve gökten kar misali yağın kıvılcımların bozkıra düşmemesi için tek tek her kıvılcımı yakalamaktan başka bir şey yapamaz. Çünkü anladı ki, o yangın bir kez başladı mı itfaiyeler işe yaramıyor. Tüm dünyada sınıflar dengesini hızla ve dramatik biçimde değiştiren bu olaylar karşısında, şaşkınlık yerine hayranlıkla bağırarak gerekiyor: “Nasıl da kazmışsın toprağı koca köstebek!”

Not: Lenin, 1916 İrlanda ayaklanmasına tıpkı bugünkü ortalamalar gibi tukaka diyenlere yönelik şu satırları kaleme almıştı:

“*Kim ‘katıksız’ bir sosyal devrim bekliyorsa, bunu hiçbir zaman yaşamayacaktır. O, gerçek devrimi anlamayan, sadece lafta bir devrimcidir.*

1905 devrimi, burjuva demokratik devrimdir. O, nüfusun bütün hoşnutsuz, sınıf, grup ve unsurlarının bir dizi mücadelesinden oluşuyordu. Bunların içinde en saçma önyargılara, en belirsiz ve hayali mücadele hedeflerine sahip kitleler, Japonya’dan para alan grupçuklar, spekülâtörler ve serüvenciler vs. vardı. Kitlelerin hareketi nesnel olarak, Çarlığı sarsmış ve demokrasinin yolunu açmıştır; o nedenle sınıf bilinçli işçiler başını çekiyorlardı.” (Seçme Eserler, Cilt 5, İrlanda Ayaklanması adlı makale, Sf. 342).

Ankara’da Gözaltı Terörü ve Çatışma

Faşist devlet, son günlerde devrimci, demokrat ve yurtsever güçlere yönelik saldırılarını had safhaya ulaştırdı. 25 Şubat günü öğleden sonra, Ankara’da Yüksel Caddesi’nde yapacakları etkinliğin duyurusu için Barış ve Demokrasi Partisi’nden ve Toplumsal Özgürlükler Platformu’ndan gelerek stant açanlara polis saldırdı.

Etkinliğin duyurusu için Kürtçe şarkılar çalan BDP standına saldıran sivil polisleri çevik kuvvet izledi ve 6 kişi darp edilerek gözaltına alındı. Gözaltına alınanların ESP, TÖP ve Halk Cephesi’nden olduğu öğrenildi.

Yaşanan arbede sırasında Meşrutiyet Caddesi yaklaşık yarım saat trafiğe kapatıldı. Aynı gün akşam saatlerinde, bu gözaltıları protesto etmek amacıyla aralarında Mücadele Birliği okurlarının da bulunduğu yaklaşık 100 kişilik bir kitle basın açıklaması yaptı.

Basın açıklamasında yaşanan olaylar anlatıldı. Ardından kitle, Yüksel Caddesi’nden Karanfil Sokak’a, Meşrutiyet Caddesi’ne ve Konur Sokak’tan tekrar Yüksel Caddesi’ne geçmek istedi. Polisler pazarlıklar sürerken, İhlas ve Cihan Haber Ajansları’nın kameraları, kitle arasına girip taş kıranları çekmeye çalıştı.

Eylemcilerin müdahalesi sonucu eylemcilere sözlü sataşmalarda bulunan kameralarınla eylemciler arasında ufak bir arbede yaşandı. Bu esnada polise taş atılmaya başlandı ve Yüksel Caddesi gergin anlara sahne oldu. Ardından geri çekilen kitle adına eylem komitesi, gözaltına alınanlar bırakılana kadar Yüksel Caddesi’nde oturma eylemi yapacaklarını, 26 Şubat günü ise daha kitlesel ve daha militan bir şekilde Konur Sokak’ta stantların açılacağını duyurdu. Haber ulaştığı saatlerde polisin bekleyişi ve oturma eylemi henüz sürüyordu.

Ankara Mücadele Birliği Platformu

Yimteks İşçileri Eylemde

Yimpaş bünyesinde bulunan Yimteks tekstilde çalışan 60 işçi maaşlarının ödenmemesi, üzerine toplu iş bırakma eylemi yaptılar. Eylemlerinin 3 Mart günü 4. gününe girmesi üzerine işçiler bir açıklama yaptı.

Defalarca maaşlarının istenmesi mevcut olan 4-5 bin lira civarında alacaklarının ödenmesini talep ettiklerinde, maaşlarının ödenmediği gibi fabrika yönetimi “*mevcut şartlarda çalışın, aksi taktirde maaşlarınızı alabileceğiniz başka yere gidin*” dedi.

5 yıldır maaşlarının zamanında ödenmediğini, bunun yerine avans adıyla küçük miktarlarda ölmeyecek miktarda para verildiğini söylüyor işçiler. “*Bunun üzerine 60 işçi iş bırakarak fabrika önünde eyleme başladık. Fabrika şu an çalışmıyor. İçerde sadece yöneticiler var. ‘Aydın 25’inde ödeme yapacağız’ diyorlar ama ödeme falan yaptıkları yok, sürekli aynı vaatlerle bizi bu zamana kadar çalıştırdılar. Biz ödeme yapılmasını istedik, onlar yakın zamanda mümkün olmadığını söyleyip, ‘çalışırsanız bu şartlarla çalışın, çalışmazsanız biz fabrikayı kapatıyoruz zaten’ dediler*” şeklinde anlatıyorlar durumu.

Hafta başından itibaren Yimpaş Holding tesisleri önünde eylem yapan işçilere yönetimce mevcut şartlarda çalışmalarını halinde fabrikaya girebilecekleri, işlerine dönmemeleri halinde yasal haklarının da verilmeyeceği söylendi. Slogan atarak fabrika önünde eylem yapan işçiler, uzun süredir maaşlarını ve biriken alacaklarını isteyince, fabrika yönetiminden kendilerine tazminatları da verilmeyeceği cevabını aldıklarını dile getirdiler. İşçilerden Ramazan Büyüksoy, “*Maaşlarımızı bankadan alıyoruz, ancak bankaya da avans niteliğinde bir para yatıyor. Bizler ev kiralılarımızı, elektrik-su paralarını dahi ödeyemiyoruz. Alacağımızı isteyince de bize kapı gösteriliyor*” dedi. İşçilerden Cüneyt Ataman ise, “*Çocuklarımızın okul masraflarını dahi karşılayamıyoruz, bizler parasız çalışırken, yönetici konumunda olanlar yüksek maaşlarını aksamadan alıyorlar*” diye konuştu. İşçilerden Aysel Ünal da 11 yıldır bu fabrikada çalıştığını belirtirken, “*şu anda yaklaşık 60 işçi arkadaşımınla fabrika önünde bekliyoruz. Bizlere bu şartlarda işimize dönmezsek tazminat verilmeyeceği söylendi.*” □

NATO'nun Kaçınılmaz Savaşı

Mısır ve Tunus'un aksine Libya, Afrika'nın İnsani Gelişim Göstergesi'nde ilk sırada yer almaktadır ve kıtadaki yaşam ömrü en yüksek ülkedir. Devlet tarafından eğitime ve sağlığa özel bir önem verilir. Şüphesiz nüfusun kültürel seviyesi bakımından da en yüksek ülkedir. Halk aklıktan ve yoksulluktan muzdarip değildir. Sorunları diğer ülkelerden daha farklıdır. Bu ülke, hırslı üretim ve toplumsal kalkınma planlarını gerçekleştirmek için çok sayıda yabancı iş gücüne ihtiyaç duydu. Bu nedenle, Mısır'dan, Tunus'tan, Çin'den ve diğer başka ülkelerden yüzlerce, binlerce işçi aldı. Biriktirdiği inanılmaz serveti, şu an insan hakları adı altında müdahale etmek isteyen zengin devletlerin bankalarına yatırdı.

Medyanın yalan haberleri dünya kamuoyunda kafa karışıklığına yol açtı. Telesur gibi, ciddi ve itibarlı haber ajansları muhabirlerini ve kameramanlarını iki gruba da gönderme ve böylece neler olup bittiğini anlama sorumluluğunu üstlendiler.

Şüphesiz ki, Bingazi'deki protestolardaki genç insanların, erkekleri, çarşafli ve çarşafsız kadınların yüzleri hakiki bir öfkeyi yansıtıyordu.

Emperyalizm ve NATO Arap dünyasında devrimci dalgadan ciddi bir şekilde endişe duyular. Şimdi de askeri bir müdahale ile Libya'daki çatışmadan yaralanabileceklerini düşünüyorlar. Bu, ABD yönetimi tarafından da dile getirildi. Durum bundan daha uygun olmazdı. Yalanlar seline ve yaratılan kafa karışıklığına rağmen, ABD, Çin'i ve Rusya'yı, Güvenlik Konseyi'nin Libya'ya askeri müdahalesini onaylamaya ikna edemedi.

Libya'nın bir iç savaşta olduğu ve Birleşmiş Milletlerin durdurmak için, yangına körüklerle gitmekten başka, bir şey yapamayacağı bir gerçek. Belki de isyancı güçlerin yabancı askeri bir müdahaleyi kabul etmeyeceğini tahmin edemediler. Pek çok ajansın haberine göre, Devrim Komitesinin sözcüsü Abdelhafiz Ghoga 28 Şubat Pazartesi günü yaptığı açıklamada, Libya'nın geri kalanının da Libya'lılar tarafından özgürleştirilmesi gerektiğini, Tripoli'yi özgürleştirmek üzere de bir ordu topladıklarını söyledi. Ulusal egemenliğin kendileri için önemini vurguladı.

Aynı gün, Bingazi Üniversitesi'nden siyaset bilimi profesörü Abeir Imneina, Libya'lıların ulusal duygularının çok güçlü olduğunu dile getirdi:

"Irak işgali örneği, tüm Arap dünyasında büyük bir korkuya yol açmıştır. 2003'teki Amerikan işgali ülkeye demokrasi getireceğini vaat etmişti. Ama Irak'ta olanları biliyoruz. Biz

de aynı yoldan geçmek istemiyoruz. Amerikalıların gelmesini istemiyoruz. Bu bizim devrimimiz ve onu gerçekleştirmekle yükümlü olan biziz."

Bu açıklamalar yayımlandıktan birkaç saat sonra ABD'nin iki ana haber ajansı The New York Times ve The Washington Post, konuyla ilgili karşıt yorumlarını ve haberlerini yayınladılar; DPA ajansının bildirdiğine göre: *"Libya'lı isyancılar, Batı'nın, Başkan Muammer el Kaddafi yanlısı hava kuvvetlerinin stratejik noktalarını bombalamasını istediler."* The New York Times, isyancı liderlerin, Kaddafi'nin yeniden iktidarı almasından korktuklarını söyledi. The Washington Post, isyancıların, Batı'nın desteği olmadan Kaddafi'ye bağlı güçlerle savaşın çok uzun süreceğini ve pek çok insanın hayatına mal olacağını söylediklerini yazdı.

İsyancıların konseyinde, avukatların, akademisyenlerin, yargıçların ve toplumun ileri gelenlerinin bulunduğu ve konseyin havadan bir müdahale istediğine yer verildi haberlerde. Bu konseyde, tek bir işçinin, köylünün, kol emekçisinin, öğrencinin, gösterilerin ön saflarında yer alan insanların yer almaması düşündürücüdür.

Bu kaçınılmaz müdahalenin olacağına dair herhangi bir şüphe barındıranlar için güvenilir bulduğum AP haber ajansının bugünkü manşetini aktarıyorum: *"Diplomatlar, Libya üzerine bir hava ambargosu uygulanması kararının alındığı toplantıda, NATO ülkelerinin, 1990'larda Balkan'lara yapılan müdahalenin model alınacağı bir acil eylem planı hazırlanması gerektiği konusunda uzlaştıklarını söylediler"*.

Daha 27 yaşında bir albay olan Kaddafi, Mısır'da Nasır'dan ilham alarak 1969 yılında Kral I. İdris'i devirmişti. Kaddafi akabinde tarım reformu ve petrolün millileştirilmesi gibi adımlar atmış, artan gelirler iktisadi ve toplumsal kalkınmaya vakfedilmiş, özellikle de eğitim ve sağlık hizmetleri çölde yaşayan seyrek nüfusa ulaştırılmıştı.

Çölün gerisinde devasa bir paleosu denizi, yani fosil su denizi yatıyordu. Öte yandan, burada deneysel bir çiftliğin varlığını öğrendikten sonra, bu sularla yapılan tarımın petrolden daha yararlı olabileceğini de düşünmüşümdür.

Müslüman halklara özgü yoğun dini faaliyetler de ülkedeki aşiret geleneklerini dengeleyiyordu.

Küba, Libyalı devrimcilerin kendilerine has girişimlerine ilke gereği saygı duydu.

Libya liderliği hakkında fikir belirtmekten kaçındık.

Zaten ABD ve NATO'nun asıl derdinin Libya değil, Arap dünyasını saran devrimci

dalga olduğunu görüyoruz. Bunu her ne pahasına [olursa olsun] engellemek istiyorlar.

ABD ve NATO'cu müttefikleri ile Libya arasında ilişkilerin son yıllarda mükemmel olduğu yadsınamaz. Tunus ve Mısır'daki isyanlara kadar bu böyleydi.

Libya ve NATO liderleri arasındaki üst düzey toplantılarda kimsenin Kaddafi'ye itirazı yoktu. Ülke üst kalite petrol, gaz ve potasyum kaynağıydı. Kaddafi iktidarının ilk on yıllarında yaşanan sorunlar geride kalmıştı.

Petrol üretimi ve dağıtımını dış yatırıma açılmıştı.

Birçok kamu kurumu özelleştirilmişti. IMF bu oyuna mutlu mesut yönetmenlik yapmıştı.

Sağcı Aznar Kaddafi'ye övgüler düzüyor, Blair, Berlusconi, Sarkozy, Zapatero ve hatta dostum İspanya Kralı, Libya liderinin müstehzi bakışları altında geçit töreni düzenliyorlardı. Herkes müsterihtti.

Beni fazla alaycı bulabilirsiniz ama aslında alaycı değilim, yalnızca niye şimdi Libya'ya müdahale etmek ve Kaddafi'yi Lahey Adalet Divanı'na sevk etmek istediklerini anlamakta güçlük çekiyorum.

Gün boyu Kaddafi'yi silahsız kitlelere ateş açma emri vermekle suçluyorlar. Niye bu silahların, özellikle de karmaşık baskı silahlarının ABD, İngiltere ve diğer sözde Kaddafi düşmanları tarafından temin edildiğini kabul etmiyorlar?

Ben yalnızca şu anda Libya'yı işgal etmek için sarfettikleri yalan bahanelere katlanamıyorum.

Kaddafi'yi son ziyaret ettiğimde 2001 Mayıs'ıydı, Reagan'ın görece mütevazı meskenine saldırısından 15 yıl sonra. Bana yakınlığı göstermişti. Ev doğrudan bombaya hedef olmuştu. Üç yaşındaki kızı saldırıda ölmüştü. Kaddafi onu Ronald Reagan'ın öldürdüğünü söylüyordu. Bu saldırı ne NATO, ne İnsan Hakları Konseyi ne de Güvenlik Konseyi'nin herhangi bir kararına dayanıyordu.

Daha önceki bir ziyaretim ise 1977'de idi. Libya'da devrimci süreç başladıktan sekiz yıl sonra. Trablus'u ziyaret etmiştim. Sebha'da Libya Halk Kongresi'ne katılmışım. Fosil suları denizinden elde edilen sularla yapılan deneysel çiftlikleri incelemiştim. Bingazi'yi ziyaret etmiş ve çok sıcak karşılanmışım. Son dünya savaşında büyük muharebelere sahne olan ülke buydu. O vakitler nüfusu altı milyonu bulmuyordu. Daha inanılmaz miktarda hafif petrol ve fosil su kaynaklarından da haberleri yoktu. O sıralar Portekiz'in Afrika'daki sömürgeleri daha yeni kurtuluyordu.

Angola'da 15 yıl boyunca ABD'nin aşı-

Fidel'in Görüşleri

retler arasında örgütlediği paralı askerler, Mobutu hükümeti ve iyi donanımlı ırkçı Güney Afrikalı Apartheid rejimi ordusuna karşı savaşmıştı. Bu ordu, bugün bildiğimiz üzere ABD direktifleriyle Angola'yı 1975'te işgal ederek bağımsızlığını engellemeye çalıştı. O yıl başkent Luanda'nın eteklerine kadar varmışlardı. Bu süreçte bir dizi Kübalı uzmanı kaybettik. Acilen kaynak yolladık.

Sonraki 13 yıl boyunca Güney Afrikalı ırkçılar Angolalılara ve enternasyonalist Kübalı birliklere karşı savaşıma devam ettiler.

ABD ve İsrail desteğiyle Apartheid rejimi nükleer silahlar geliştirdi. Angolalılar ve Kübalılar ırkçı ordunun hava ve kara birliklerini Cuito Cuanavale'de geri püskürtüp, konvansiyonel silahlarla Namibya sınırına doğru sıkıştırdıklarında, ellerinde nükleer silah vardı bile. İki defa birliklerimiz bu tür silahlarla saldırıya uğrama tehdidiyle karşılaştılar: Kasım 1962'de Küba'da ve 1980'lerde güney Angola'da. Ama Güney Afrika ırkçı rejimi nükleer silah kullanmış olsa dahi o korkunç sistemin devamını sağlayamayacaklardı. O sırada ABD'de Ronald Reagan ve Güney Afrika'da da Pieter Botha iktidarı vardı.

Şimdi kimse bunlardan, emperyalist sömürü nedeniyle kıyılan yüz binlerce candan bahsetmiyor.

Bugün Arap halkları başkaldırdıkları için benzer bir büyük riskle karşı karşıya.

ABD ve NATO'nun korkulu rüyası olan Arap dünyasında devrim hareketi, mahrum olanların devrimi olacak. Avrupa'da 1789'da Bastil'in ele geçirilmesinden sonra en büyük olduğu söylenen bir dalga.

Ondördüncü Lui bile Suudi Kralı Abdullah'ın ayrıcalıklarına veya bugün Yankiler aracılığıyla çıkartılan devasa zenginliğe sahip değildi.

Libya kriziyle başlamak üzere Suudi Arabistan'dan çıkarılan petrol günde bir milyon varile yaklaştı. Bu sayede bu ülkenin ve onu kontrole edenlerin gelirleri günde bir milyar dolara yaklaşıyor.

Elbette kimse Suudi halkının para içinde yüzdüğünü zannetmesin. Orada başta inşaat olmak üzere çeşitli sektörlerdeki işçilerin çalışma koşullarını, düşük maaşlar karşılığı günde 13-14 saat çalışmaya zorlanmalarını okumak insanın yüreğini burkuyor.

Mısır ve Tunus'ta işçilerin çıkışının, Ürdün'de işsiz gençliğin, Filistin'de, Yemen'de ve hatta daha yüksek gelirli Bahreyn'de ve Birleşik Arap Emirlikleri'nde yaşananların ardından, Suudi üst tabakası da etkilendi.

Başka zamanlara benzemiyor: Arap halkları olup biteni anında öğreniyorlar, haberler son derece manipüle edilmiş olsa dahi.

İmtiyazlı sınıflar için en kötüsü de bu gelişmelerin gıda fiyatlarında artış ve iklim değişikliğiyle birlikte yaşanmış olması. Dünyadaki başlıca mısır üreticisi ABD, bu ürünün yüzde kırkını ve ayrıca soya hasılatının önemli kısmını otomobiller için biyoyakıt üretmek için kullanıyor.

Bolivarcı Başkan Hugo Chávez, Libya'ya NATO müdahalesi olmadan krize bir çözüm bulunması için cesur bir girişimde bulundu. Eğer müdahaleden önce geniş bir görüş birliği sağlayabilirse bir şansı var. Böylece Irak deneyiminin yeniden yaşanmasının önüne geçebiliriz.

Fidel Castro Ruz

2 Mart 2011

Kaynak: Prensa Latina

Nazım'ı Anlamak

*Topraktan, ateşten ve güneşten
Doğanların en mükemmel doğacak bizden
Ve insanlar ellerini korkmadan,
Düşünmeden birbirlerinin ellerini bırakarak,
Yıldızlara bakarak
Yaşamak ne güzel şey diyecekler...*

27 Şubat Pazar günü Adana Ayışığı Sanat Merkezi olarak "Nazım'ı Anlamak" adlı bir şiir etkinliği düzenledik. Etkinliğimizde Nazım'ın yaşamı ve mücadele anlayışını daha iyi anlatan şiirleri sunmayı tercih ettik. Bunun nedeni son dönemlerde Nazım'ın düşüncelerini boşaltmaya

çalışan insanlara onun gerçek kişiliğini anlatarak işçi sınıfının şairi olduğunu dile getirmektir.

Etkinliğimiz; Nazım Hikmet ve iki gün önce ölümsüzlüğe uğurladığımız aydınımız Orhan İyiler nezdinde devrim mücadelesinde ölümsüzleşenler adına saygı duruşunda bulunarak başladı. Ardından Mersin Ayışığı Şiir Atölyesinde düzenlenen, Nazım fotoğrafları slaytı eşliğinde Nazım'ın şiirlerinden oluşan bir dinleti sunuldu.

Şair Yusuf Kaptan, Nazım'ın yaşamını ve

onun bu yolda verdiği mücadelesini anlatan bir konuşma yaptı. Konuşmasında "Onun dili halkın dilidir. Onun umudu halkının ve işçi sınıfının umududur. Onun tavri ve tarzı, örnek bir sosyalistin davranışına denk düşer. Mücadele azmini korkusuzca ortaya koyar. Aşklarını ve sevdalarını kimseden gizlemez. Yaşanması gerekeni belirsiz bir geleceğe ertelemesiz. İki yüzlü değil, bütün maskeleri fırlatıp atar. Yaşamak ve ayakta kalmak için her anı, her kırıntıyı

değerlendirir. Doğup büyüdüğü yerleri, eşini-dostunu, ölesiye sever, özler ve korur. Hasretin o katlanılmaz acılarının sınavından hakkıyla geçer. Ama yine de ödün vermez ve uslanmaz bir komünist olarak yaşar" cümleleri yer aldı.

Etkinliğimiz, işten atılan ve 58 gündür direnişte olan Numune Hastane işçisinin konuşmasıyla devam etti. Mücadelelerini kazanana kadar devam ettireceklerini ve bu konuda kararlı olduklarını dile getiren sağlık işçisi, gelen desteklerden dolayı teşekkürlerini sundu ve bundan sonra da bu destekle yollarında kararlı bir şekilde ilerleyeceklerini dile getirdi. Mücadeleniz mücadelemizdir diyerek konuşmasını bitirdi.

Etkinlik, Adana Ayışığı Şiir Atölyesi'nin hazırladığı Nazım'ın şiirlerinden oluşan bir dinleti ile devam etti. Ardından müzisyen dostlarımız gitar ve keman eşliğinde bir müzik dinletisi sundular ve etkinliğimiz bu dinletinin ardından Nazım'ın Hoşçakalın Dostlarım dizeleriyle sona erdi.

Adana Ayışığı Sanat Merkezi

İzmir'de Emekçi Kadınlar Buluştu

27 Şubat Pazar günü İzmir Ayışığı Sanat Merkezi'nde 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'yle ilgili bir söyleşi yapıldı. Söyleşiye saat 11.30'da kahvaltıyla başlandı. Yapılan kahvaltının ardından söyleşi bölümüne geçildi. Önce yaşamın farklı alanlarında çalışan emekçi kadınların fotoğraflarından oluşan bir sinevizyonla başladı ve emekçi kadınları anlatan şiirler okundu. Ardından işçi direnişlerinde öne çıkan kadınlar söz aldı.

56 gün boyunca Buca Belediyesi'nin önünde geceli gündüzlü eylem yapan işçilerden Batıgül Tunç söz aldı. Batıgül Tunç eylemden önce ve eylemde yaşadıklarını anlattığı konuşmasına tüm müdahalelere rağmen eylemden ayrılmayarak çocuklarının geleceği için mücadele ettiğini vurguladı.

Ardından bugün eylemlerinin 3. gününde olan Konak Belediyesi taşeron işçilerinden bir emekçi kadın söz aldı; "Konak Belediye başkanı Hakan Tartan bize 700 milyonla ister çalıştırınız ister buyurun yol orada gidersiniz. Daha bir milyon işçi var; bekliyor işe girmek için. Aynı zamanda dün onun yardımcısı bayan da geldi, burada şov yapmayın dedi bize. Biz mücadelemize gene devam edeceğiz, sonuna kadar, gerekirse ölümüne kadar fark etmez, devam edeceğiz" dedi.

Bir Kürt emekçisi de söz aldı. Kapitalist sistemden kaynaklanan sömürünün yeni olmadığını, bizim mücadelemizin sisteme karşı bir mücadele olması gerektiğini, Kürt kadınının 30 yılda mücadele anlamında çok yol katettiği ama bununla yetinilmeyeceğini, bütün etnik grupların tek yumruk olması ve kadın erkek birlikte mücadele etmesi gerektiğini söyledi. Konuşmasını bu tür toplantıların sadece 8 Mart'ta olmaması gerektiğini söyleyerek bitirdi.

Suudi Arabistan'da çalışan bir işçi de Arabistan'a ilk gittiğinde yaşadığı bir anısını paylaştı bizlerle: "İlk Arabistan'a gittiğimde bir düğüne davet edildim, tabi ki düğün yemekli bir düğündü. Yemekler donatıldı, ilk olarak kapılar erkeklere açıldı. Erkekler yemek yedikten sonra yemekhane boşaltıldı. Boşaltıldıktan sonra kalan yemek artıklarını kadınlar geçip yedi, bu bana bayağı bir onur kırıcı gelmişti".

Söyleşiye emekçi kadınların mücadelesine değinilerek devam edildi. Kapitalist sistemde kadına biçilen misyonla sosyalist sistemde kadına biçilen misyonun nasıl olacağı konusunda düşüncelerini paylaşan bir öğrenci de söz aldı. Emekli bir kadın öğretmenin de yaşadığı sorunlara değindiği konuşmasının ardından sorunların asıl kaynağına inilmesi

gerektiği, bu yaşanan sorunların sonuç olduğu da dile getirildi. "Bir eylemin başarısı için arka sahne önemli" diyerek bir UPS işçisinin eşine de söz verildi.

UPS işçisinin eşi, eylem boyunca çalıştığından dolayı bir şey düşünmeye zamanı olmadığını söyledikten sonra, ilk başlarda UPS eyleminin başarıya ulaşacağına inanmadığını ve bu süreçte eşinin yanında çok fazla yer alamadığını dile getirdi.

Kadınların sınıfsal, ulusal ve cinsel sömürüne değinildikten sonra Devrimci İşçi Komiteleri'nin (DİK) Emekçi Kadınların söyleşisine gönderdikleri mesaj okundu.

"Bizler Devrimci İşçi Komiteleri olarak bu etkinlikte bizleri bir araya getiren EKA'ya (Emekçi Kadınlar) teşekkür ederiz. Yaşamın her alanında dışlanan, hor görülen, ezilen, sömürülen, yaşamdan kovulan emekçi kadınlarımızdır; ama buna rağmen tarihte kavganın başında olanlarda yine onlardır. Paris Komününde, Hamburg Barikatlarında, 2. Dünya Savaşında Nazi faşizmine karşı savaşan, enternasyonal bayrağını dalgalandıran yine onlardır. Bu bayrağı daha ileri taşımak için 8 Mart'ın kavganın ve mücadelenin günü olduğunu unutmadan, o günü daha da kızıştırmak için sizleri alanlara çağırıyoruz. Bizler her 8 Mart'ta olduğu gibi emekçi kadın, emekçi erkek ayrımı yapmadan yine alanlarda olacağız. Şan olsun halkların mücadelesine bayrak olanlara; Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü".

Son olarak Ayışığı Tiyatro İşçileri Atölyesi 'Suçluyum' isimli dramatisasyonlarını sergilediler. Söyleşiye katılanlarla birlikte Konak Belediyesi taşeron işçilerine yapılan ziyaret sırasında dramatize işçilere de sergilendi. Ardından işçilerle sohbetlere geçilerek söyleşi sona ermiş oldu.

Sınıfsal, ulusal, cinsel olarak ezilen kadınların yaşadıkları köleliğe karşı özgürlüğe olan susamışlığı yaşamda ve kavgada kadınları hep en ön safta yer almaya itiyor. Bunu 1857'de 8 Mart'ta diri diri yakılarak katledilen dokuma işçisi kadınlarda, zindanlarda bedenlerini açlığa yatırarak tarihe isimlerini yazdıran Aysun, Sibel ve daha nice ölümsüzleşen devrimci kadınlarda, Tekel işçilerinde, Kürt analarında, Filistin'de sokak barikatlarındaki kadınlarda, Buca eylemindeki Batıgül Tunç'ta ve Konak Belediyesi taşeron işçilerinin eyleminde yer alan kadınlarda görüyoruz.

Mücadele Birliği/İzmir

Emekçi Kadınlardan Numune Hastanesi İşçilerine Ziyaret

Bizler Devrimci 8 Mart Platformu (BDSP, DP, DKH, EÖC, EKA, HCK) olarak, aralarında kadın işçilerin ağırlıkta bulunduğu ve 64 gün önce işten çıkarılan Numune işçilerinin direnişini selamlamak için, ellerimizde kızıl karanfillerle oradaydık.

5 Mart günü saat 13.30'da, "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, Kadın Erkek El- Ele Örgütlü Mücadeleye" yazılı pankartın açılmasıyla eylemimiz başladı. Eylem sırasında "Numune İşçisi Yalnız Değildir", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz" sloganları atıldı.

Ardından okunan basın metninde, "8 Mart; Novamed'de direnen kadınların, Tekel işçisi kadınların, Türkan Albayrakların, Emine Aslanların, Gülistan Kobatanların günüdür. 8 Mart; Yeşil Kundura da fabrikada direnen deri işçisi kadınların günüdür. 8 Mart; haklarını geri almak için direnen Numune hastanesinde direnen kadınların günüdür. Tek kurtuluşumuz direnmektir, mücadele etmektir. Özgür bir ülkede insanca yaşam için, sömürü sisteminin bize dayattığı yaşama karşı sınıf bilincini yükseltmek, sesimizi daha gür haykırmak için alanlara çıkıyoruz. Sizleri de sesimize ses olmak için alanlara bekliyoruz" ifadeleri yer alıyordu.

Aramızda Antakya Ayışığı Sanat Merkezi'nin müzik grubundan bir arkadaşımız da vardı. Eylemimize gitar eşliğinde türkülerle halaylarla devam ettik. Son olarak Numune işçilerine 8 Mart'ın önemini anlatarak onları 8 Mart'ta alanlarda olmaya çağırdık.

Adana EKA (Emekçi Kadınlar)

Bir 8 Mart'a Daha Yaklaşırken

2011 8 Mart'ı yaklaşırken, Emekçi Kadınlar olarak o günü karşılamak için çalışmalarımız sürüyor. Haftalar öncesinden sıvıdık kollarımızı... bildiriler hazırladık, afişler-pankartlar tasarladık. Emekçi Kadınlar Günü kutlamalarımız için her şey eksiksiz olmalıydı. Yapılacak işleri de paylaştıktan sonra pratik çalışmalar için harekete geçtik.

Bildirilerimizi dağıttık. Sabah gün ısrıkken metrobüs ve otobüs duraklarında, kadın işçilerin geçiş güzergahlarında, çoğunlukla geçtikleri yollarda bildirilerimizle buluşturduk onları. Okuldan çıkan çocuklarını almaya gelen analarla, hastanelerdeki sağlık emekçileriyle buluşturduk. Mahallelerden merkezlere ulaştırdık bildirilerimizi.

İlk söyleşimizi Ocak ayında Taksim'de yaptıktan sonra, diğer söyleşilerimizi de Şubat ayında mahallelerde yapmaya karar vermiştik. 27 Şubat günü Gazi Mahallesi'nde yapmayı planladığımız Emekçi Kadın Buluşmasını, Gazi Ekin Sanat Derneği'nde yapacaktık. Ev ev, sokak sokak dolaştık. Kapıları çaldık, evlere girdik, kadınlarla sohbet ettik. Küçük el ilanlarımızı dağıttık.

Söyleşi günü geldiğinde dondurucu bir soğukla karşı karşıyaydık. Etkinlik için hazırladığımız Tiyatro Salonu'nu kullanamayacaktık, ısıtamayacağımız için. Biz de masamızı, sandalyelerimizi sıcak sobanın etrafına yerleştirdik ve "Merhaba" dedik.

Devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşen kadın sa-

vaşçılar için yaptığımız saygı duruşundan sonra, dizelerimiz, sözlerimiz hep kadınlarımız içindi. Düünden bugüne bu mücadeleyi sürdürenler, onlara söylenen sözlerdi söylediklerimiz, Nazım Hikmet de satırlarına en sık başvurduğumuz şairdi. Kadın sorununu, bunun tarihçesini, emek sürecinde kadının rolü ve sömürsünü anlattı bir kadın emekçi; bir diğeri sosyalizmin kadını nasıl özgürleştireceğini anlattı; bir diğeri işçi kadınların sorunlarına değindi; ev emekçisi bir anamız ise kadınların özgürleşmesinde erkeklerin üstlerine düşenleri hatırlattı, en azından ev işlerinin sorumluluğunu yüklenmeleri gerektiği gibi.

Sohbetler ilerlerken, masanın etrafına yerleşmiştik iyice. Çaylarımızı içerken, erkek emekçiler de kadının özgürleşmesi için neler yapmaları gerektiğini tartışmaya başladılar. Bir taraftan Grup Emeg'e Ezgi türkü söylemeye başladı ve türküler halayları, halaylar yine devamında sohbetleri açtı.

Saatler ilerlerken, biz de 6 Mart'ta Kadıköy'de yapacağımız Emekçi Kadınlar Günü Mitingi'ne davet ettik herkesi. Olanca gücümüzle, coşkuyla orada EKA pankartı ardında buluşmaya çağırdık. Bir gün önce gene aynı mahallede komünist aydın Orhan İyiler'i toprağa vermiştik, O'nu da kısaca andıktan sonra etkinliğimizi sona erdirdik. Sokaktaki dondurucu soğuğa çıkmaya cesaret edemeyen insanlar, yine sanat merkezinde sobanın sığağında çay içerek sohbet etmeye devam etti. □

Antep'te 8 Mart Eylemi

Bir çok ilde olduğu gibi 8 Mart bu yıl da emekçi kadın mücadelesinin yükseltildiği, feminist ve kızıl renklerin iyice birbirinden ayrıştığı bir yıl oldu.

Antep'te de kitlesel ve kızıl bir 8 Mart'ı geliştirme düşüncesiyle Antep "Demokratik" Kadın Platformu ile bir araya geldik. Öncelikle eylemin erkekli mi erkeksiz mi yapılacağı konusunda yapılan kısa tartışmanın ardından kadın erkek birlikte alanda olmak gerektiği konusunda ortaklaşıldı. Bizler ise EKA olarak eylemi 8 Mart'ın özüne uygun bir şekilde gerçekleştirmek düşüncesiyle eylemin hazırlık aşamasından itibaren yoğun bir çaba harcadık.

Eylem için 5 Mart Cumartesi günü saat 12.30'da Kırkayak Parkı'nda toplandı. EKA(Emekçi Kadınlar)'dan ve DÖB'den arkadaşlarımızın burada okudukları şiirler büyük beğeni topladı. Şiirlerin ardından kortejler oluşturularak yürüyüşe başlandı.

Yaklaşık 250 kişinin katıldığı ve EKA kortejinin hem kızılıyla hem de coşkusuyla yoğun ilgi topladığı yürüyüş esnasında sık sık "Kadın Olmadan Devrim Olmaz Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz", "Kadın Erkek Elele Yürüyoruz Devrime", "Kadın Erkek Elele Özgürleşmeye", "Jin Jiyan Azadi", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" ortak sloganları atıldı. Yürüyüş, Eski Adliye önünde son buldu. Basın açıklaması ise BES Antep Şube Başkanı Sevgül Özdemir tarafından okundu.

Okunan basın açıklamasında 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün kısa tarihçesi anlatıldı. Tekel işçisi kadınlar, Aynur Çamalan ve işçi kadınların mücadelesine de değinildikten sonra "Biz kadınlar öncelikle kendi yaşam alanımızdan, ardından çalışma yaşamından başlamak üzere erkek egemen bakış açısının hakim olduğu toplumsal sistemin tamamını ortadan kaldırmak ve yerine özgür mutlu yaşanılabilir bir dünya kurmak için yola çıktık. Yolu bizimle kesişen herkesle birlikteyiz. Yaşasın dünya emekçi kadınlar günü, yaşasın emekçi kadınların dayanışması" denilerek açıklama sona erdi.

Antep EKA (Emekçi Kadınlar)

KADIKÖY'DE 8 MART

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, 6 Mart'ta Kadıköy'de coşkulu bir mitingle kutlandı.

Haftalar önce, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü sınıfsal özüne uygun olarak devrimci güçlerle kutlamak için yola çıkmıştı Devrimci 8 Mart Platformu. Kalıcı bir Devrimci 8 Mart Platformu kurma tartışmaları da yürüten Platform, bu tartışmalar sonuçlanana kadar da Platform ismini kullanmama kararı aldı. Bir araya gelen Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), Büro Emekçileri Sendikası (BES) 1 Nolu Şube, Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) İstanbul, Demokratik Kadın Hareketi (DKH), Devrimci Hareket, Devrimci Komünistler, Devrimci Proletarya, Divriği Kültür Derneği, Emek Ve Özgürlük Cephesi (EÖC), Emekçi Kadınlar (EKA), Emekli Sen Kadıköy-Kartal-Beyoğlu Şubeleri, Halk Cephesi, Pir Sultan Abdal (PSAKD) Genel Merkez, Proleterce Devrimci Duruş (PDD), Tüm Bel Sen 1 Nolu Şube, Yeni Demokrat Kadın (YDK) 2011 8 Mart'ı örgütlemek için kolları sıvadı. Bildiriler dağıtıldı, afişler yapıldı, pankartlar asıldı şehrin dört bir yanına ve tüm İstanbul emekçi halkı, kadını erkeği ile mitingde davet edildi.

6 Mart Pazar günü binlerce kişi, Kadıköy Meydanı'na hareket etmek için Tepe Nautilus'ta saat 11.00 itibarıyla toplanmaya başladı.

"Açlığa, Yoksuluğa, Baskıya ve Sömürüye Karşı, Mücadeleyi Yükseltelim" pankartının ardında kendi pankartları, bayrakları ve dövizleriyle toplanan siyasi yapıların arkasında mitingde katılan Alınteri, Köz, Kaldıraç, Ev İşçileri Sendikası Girişimi, direnişteki Ontex İşçileri, PTT işçileri, KGS işçileri, Birleşik Metal iş'e bağlı işçiler de yerlerini almışlardı. Yürüyüşün başlayacağı saat olan 12.00'e kadar sloganlar, marşlar ve ajitasyon konuşmaları yapıyordu art arda.

Emekçi Kadınlar (EKA) da "Yaşasın 8 Mart Emekçi Kadınların Kapitalizme Karşı Savaş Günü" pankartı, bayrakları ve EKA önlükleriyle kortejde yerlerini almışlardı, ayrıca "Kadınlar Devrime Yürüyor" yazan TEKEL'den Ölüm Orucu Savaşçıların anmalara

rına, direnişlerden Ortadoğu'daki ayaklanmalara adar çeşitli eylemlerden kadın fotoğraflarının olduğu pankartları en önde idi.

"Kadın Olmadan Devrim Olmaz, Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz", "Dünya Emegin Olacak", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Kadınlar Yürüyor, Devrim Büyüyor", "Cinsel Ulusal Sınıfsal Sömürüye Son" sloganları eşliğinde coşkuyla geçen yürüyüşün ardından, Kadıköy İskele Meydanı'na ulaşıldı. Burada tek tek selamlanan kadınlar ve siyasi yapılar, devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşen tüm kadınlar adına saygı duruşuna davet edildiler.

"Selam Olsun 8 Martı yaratan işçi ve emekçi kadınlara... Grev çadırlarında mücadeleyi yükselten işçi kadınlara... Her gün yaşamı yeniden yeniden üreten analarımıza... Zindanlarda f tipi tecride karşı savaşan kadın tutsaklara... Ortadoğu'da yükselen isyan ateşlerine... Özgürlük bayrağını her yanda dalgalandıran dünya işçi ve emekçilerine selam olsun" diyerek başladı miting ve ardından Türkçe ve Kürtçe açıklama okundu. "Tarihimizden güç alarak diyoruz ki 'Vardık, Varız, Sınıfsız ve Sömürsüz Bir Dünyayı Yaratana Kadar Var Olacağız!'" denilen konuşmanın ardından, "İnancın Sınandığı Zor Mekânlar: Hücreler" adlı kitabı nedeniyle cezaevinde olan sosyalist yazar Nevin Berktaş'ın gönderdiği mesaj okundu. Berktaş, mesajında "hapishane duvarları ardında olmam aranızda olmamı engellemiyor" diyordu.

Ve sahne artık sahiplerine, işçi ve emekçi kadınlara aitti. Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde direnişte olan KDS firmasından, Ev İşçileri Dayanışma Sendikası Girişimi'nden, Ontex'ten kadın işçiler, eylemde olan PTT işçileri ve direnişini zafere ulaştırmış olan Paşabahçe işçisi Türkan Albayrak art arda konuşmalarını yaptılar.

İşçi Kültürevi'nden Tanyeri Şiir Topluluğu, Nazım Hikmet'in Memleketimden İnsan Manzaraları'ndan Tanya ile gelmişti. İzleyici kitleyi alıp gencecik kadın partizan Tanya'nın sorgusuna ve idamına götüren şiir topluluğu, yoğun bir duygu fırtınası yarattı.

Sahnede konuşmalarla ezgiler yer değiştiriyordu sürekli. İlk sahneyi alan Grup Yorum oldu. Grup Yorum "Açlığın dili olmaz, yoksulluğun vatani" dedikten sonra halaylar ve Çav Bella ile coşturdu izleyenleri. Bir sonraki grup ise Adalılar Müzik Grubu idi. Marşları ve halayları ile gelmişti Adalılar da. Sahnede son yer alan Grup Emeg'e Ezgi oldu. Önce Kürtçe olarak halaylar çekti grup ardından "Haydi savaşa, Güneşin aydınlığına, Haydi savaşa, Sen de katıl bu savaşa, Haydi Nataşa" dediler ve dinleyen herkese "Yıkacağız bu düzeni, Kuraçacağız Sosyalizmi, Söz Veriyoruz yoldaşlar" diyerek "Söz" verdiler.

Saatler 15.00'i geçerken, direnişteki tüm işçiler sahneye çıkarak alanda yerlerini almış olan kadın ve erkek emekçileri selamladılar. Bir 8 Mart mitingi daha, "bir sonraki 8 Mart'ta buluşmak üzere" sona erdi. □

Dünyada Devrimci

Emperyalistler, çok açık ki, kargaşa, karışıklık içinde gördükleri Türkiye'yi Mısır benzeri bir durum içinde görmekten kaygılanıyorlar. Onların kaygısı, gazetecilerin tutuklanmasına kadar varan devletin, hükümetin faşist baskı ve terörünün bir halk ayaklanmasına yol açmasıdır. Çünkü faşist baskı ve terörle sıkıştırılmış kitlelerin belli bir noktadan sonra patlama noktasına geldikleri ve patladıkları, Arap ülkelerindeki ayaklanmalardan sonra, emperyalistler için "tecrübeyle sabit"tir.

Dünyanın gözü Kuzey Afrika ve Ortadoğu-Basra Körfezi Emirlikleri üzerinde olunca, doğal olarak Türkiye emekçi sınıflarının ve devrimci politik güçlerin dikkati de aynı noktaya yoğunlaşıyor.

Bu, normal karşılanması gereken bir durumdur. Tunus'ta, Mısır'da ortaya çıkan halk devrimleri, Yemen, Ürdün, Irak ve daha pek çok Ortadoğu ülkesinde ortaya çıkan halk ayaklanmalarından, devrimci fırtınadan hangi devrimci büyük heyecan duymaz; hangi devrimci bu ayaklanmaları büyük bir ilgiyle incelemez ki!

Daha önce de vurguladık, bir kez daha altını çizmekte yarar var: Kuzey Afrika ve Ortadoğu ülkelerinde ortaya çıkan ayaklanmalara sadece bu bölgeye ve bu bölge halklarına has bir durum değil. Devrim fırtınası bütün dünyada esmeye başladı ve bu durum bazen yavaşlayarak bazen hızlanarak, böyle devam edecek. Çünkü kapitalist üretim biçimi kendi yıkımını hazırlayan tüm koşulları biriktirmiş ve olgunlaştırmıştır.

Bu bakımdan buna bir süreç olarak bakılmalıdır. Bu süreç bugünden yarına bitecek, tamamlanacak bir süreç değildir. Az çok uzun, çatışmalı, iç savaşları, saldırı ve karşı saldırıları, ayaklanmaları ve kanlı bastırma girişimlerini içerecek bir süreç olacaktır.

Bu bir tarihsel geçiş sürecidir. Ömrünü tamamlamış, tarihteki rolünü oynayıp bitirmiş bir tarihsel-toplumsal sistemden, kapitalizmden daha ileri, daha üst bir tarihsel-toplumsal sisteme, komünizme geçiş sürecidir. Bugünün dünden farkı, bu sürecin inanılmaz bir hız kazanmış olması ve halk ayaklanmalarıyla, halk devrimleriyle ete kemiğe bürünmüş, somut, elle tutulur, gözle görülür bir hal almış olmasıdır.

Farkında olunsun ya da olunmasın, dünya halklarını, aydınları, düşünen

kafaları bu kadar heyecanlandıran olgu, tarihe tanıklık yapıyor olmalarıdır. Sürecin tarih içindeki yerinin daha iyi, daha somut anlaşılabilmesi için bir karşılaştırma yapmak gerekirse, feodalizmden kapitalizme geçişin gerçekleştiği 18. Yüzyılın o devrimler çağı ile proletaryanın tarih sahnesine bağımsız sınıf olarak çıkmaya başladığı 19. Yüzyılın devrimlerini şimdi tanık olduğumuz gelişmelerle karşılaştırabiliriz. Elbette benzerlik içerikte değil, sadece biçimdedir.

Kuzey Afrika'nın en batı noktası Fas'tan Ortadoğu'nun en uç köşesi olan Körfez ülkelerine kadar inanılmaz bir hızla yayılan bu devrim dalgasının şimdilik Arap ülkelerinde ortaya çıkması, oradaki çelişkilerin üst üste yığılmasının, art arda gelmesinin ve keskinleşmesinin sonucudur.

Fakat bu dalganın salt Arap ülkelere özgü olmadığını çok açık belirtileri şimdiden ortaya çıkmaya başladı bile. Balkan ülkeleri, Yunanistan, Hırvatistan dünyadaki devrim dalgasının etkisindeki ülkelerin başında geliyorlar. Başka bir ifadeyle, devrim dalgası etkisini şimdiden Avrupa'da hissettirmeye başladı bile. Çünkü bu devrimleri, ayaklanmaları ortaya çıkaran temel aynıdır, ortaktır. Ortak maddi temel eş zamanlı olmasa bile ortak bir zaman diliminde aynı sonuçlara yol açar.

Ya Türkiye!

Dünyada esen devrimci fırtınayı izlerken, Türkiye sanki tüm bu gelişmelerin dışında, egemen tekeli sermaye sınıfı açısından her şeyin yolunda olduğu bir izlenim yaratılmaya çalışılıyor. Tekeli sermaye sınıfının medyası, hükümet ve propaganda aygıtları bu izlenimi yaratmak, daha ötesi, Türkiye'nin "imrenilen ülke" olduğu düşüncesini bilinçaltlarına yerleştirmek için özel bir çaba harcıyorlar.

Dalgı ve Türkiye

Hemen söyleyelim, bu çaba özellikle devrimden umudunu kesmiş sosyal reformist ve oportünist hareketler üzerinde etkisini gösteriyor. Bu çevreler, ne devrimci kitle hareketinin gücünü, ne devrimci dinamiklerin gücünü, ne de devrimci durumu görebiliyorlar. Açıkça ifade etmeseler de, Türkiye’de tıpkı kitlelerin bilinçaltına kazılmaya çalışıldığı gibi, her şeyin güllük gülistanlık olduğu düşüncesi var.

Onların bu düşüncelerini, politik faaliyetlerinin içeriğinden, ileri sürdükleri taleplerden, önlerine koydukları hedeflerden ve bu hedeflere uygun sloganlarından kolayca anlamak mümkün. Onların, “düzenin iyileştirilmesi”, “daha yaşanabilir hale getirilmesi” olarak özetleyebileceğimiz reformist amaç ve hedefleri onların tüm politik faaliyetlerinin özünü oluşturuyor.

Tekelci sermaye sınıfının emekçi sınıflara, yoksul kitlelere yutturmaya çalıştığı tablo aslında onların kafasındaki tabloyla aynı olduğu için ne taleplerinde, ne sloganlarında, ne de hedeflerinde bir değişikliğe gitme ihtiyacı duyuyorlar. Bu yüzden Arap halkının mücadelesine “selam” gönderir, bu mücadele önünde şapkasını çıkarırken kendi ülkesindeki devrimci kitle hareketi karşısında kollarını kımıldatmazlar.

Bu neden böyle? Çünkü başka bir ülkedeki devrim hareketine, devrimci mücadeleye, ayaklanan kitlelere “selam” göndermek, “kendi” ülkesinde devrimci bir mücadele vermek kadar zor, zahmetli, bedel isteyen ve tekelci sermaye sınıfını kızdıracak bir şey değildir de ondan.

Peki Türkiye’nin gerçek durumu nedir? Bugüne kadar Türkiye’de devrimci durumun olduğunu, bir iç savaşın yaşandığını, bu koşullarda devrimci bir partinin kitlelerin önüne iktidar hedefini koymasına gerektiğini biz anlattık.

Şimdi de emperyalistlerin Türkiye’yi nasıl gördüğüne kısaca bir bakalım.

Çok özet bir şekilde söylemek gerekirse emperyalistler Türkiye’nin durumunu, tıpkı Arap ülkelerinde olduğu gibi “unrest” yani karışıklık, kargaşa olarak tanımlıyorlar. Yani, devrimle düzen arasında, bıçak sırtında bir ülke. Böyle olunca emperyalistlerin Türkiye’nin durumundan “kaygı” duymamaları mümkün mü? Elbette değil. Nitekim ABD, son gazeteci tutuklamalarıyla ilgili görüşünü açıklarken “Türkiye’deki durumdan kaygı duyduğunu” açıkça ifade etmiş. Bu kaygının gazetecilerin tutuklanması vesilesiyle açıklanmış olması emperyalistlerin kaygılarının salt bu olaya özgü olduğu anlamına gelmiyor.

Emperyalistler, çok açık ki, kargaşa, karışıklık içinde gördükleri Türkiye’yi Mısır benzeri bir durum içinde görmekten kaygılanıyorlar. Onların kaygısı, gazetecilerin tutuklanmasına kadar varan devletin, hükümetin faşist baskı ve terörünün bir halk ayaklanmasına yol açmasıdır. Çünkü faşist baskı ve terörle sıkıştırılmış kitlelerin belli bir noktadan sonra patlama noktasına geldikleri ve patladıkları, Arap ülkelerindeki ayaklanmalardan sonra, emperyalistler için “tecrübeyle sabit”tir.

Bu kaygılarında kendi adlarına haksız sayılırlar mı? Emperyalistler bizim sosyal reformist ve oportünistlerimize benzemezler. Onlar, Kürt halkının aslında ilan edilmemiş bir ayaklanma halinde olduğunu, bir patlama noktasında olduğunu, Kürdistan’da kitlelerle devlet arasındaki çatışmaların eksik olmadığını; Türkiye’de işçi ve emekçi sınıfların, gençliğin sürekli eylem halinde olduklarını görüyor ve tüm bunların tekelci kapitalist egemenlik açısından nasıl bir felaketin habercisi olduğunu biliyorlar.

Emperyalistlerin kaygıları boşuna değil. Türkiye, dünyada esmekte olan devrim fırtınasının tam orta yerinde yer almaktadır. Sosyal reformist partilerin ve oportünist hareketlerin her gün “selam” gönderdikleri, önünde şapka çıkardıkları devrimci kitle hareketlerinin çok daha güçlüsü Türkiye ve Kürdistan’da her gün meydana gelmektedir. Üstelik Türkiye ve Kürdistan’daki devrimci hareket Arap ülkelerindeki devrimci hareketten ideolojik, politik, örgütsel, teorik ve daha pek çok yönden çok daha ileridir.

Elbette enternasyonal dayanışma adına, Arap ülkelerindeki devrimci halk ayaklanmalarına, halk devrimlerine “selam” göndermek, dayanışma duygusunu ifade etmek gerekli ve olumlu bir şeydir. Ancak bunu kendi ülkesindeki devrimci görevlerden kaçınmanın örtüsü olarak kullanmak ya da kendi ülkesindeki devrimci görevlerini yapmak yerine, başka ülke halklarının devrimci hareketiyle “övünme”, ondan “paye” çıkarma gibi davranışlar en bayağı cinsten oportünizmdir.

Gerçek devrimci enternasyonal dayanışma, her komünist partinin, devrimci partinin kendi ülkesindeki egemen sınıfa karşı tutarlı, kararlı bir mücadele yürütmesi; devrimci koşulların ortaya çıktığı yerlerde iktidarın ele geçirilmesini birinci hedefi haline getirmesidir.

Türkiye ve Kürdistan’da bu koşullar şimdi fazlasıyla var. Türkiye ve Kürdistan, dünyada esen devrim fırtınasının tam orta yerindedir. Onun için yapılması gereken şey, reformlarla vb. oyalanmak değil, devrimi ve iktidarı güncel politikanın temel hedefleri olarak öne çıkartmak, emekçi sınıfların önüne bu hedefleri koymaktır. □

Kadın - Erkek El Ele, Yürüyoruz Devrime!

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutlamak amacıyla, 6 Mart günü Ankara'da saat 13:00'de Kolej Meydanı'ndan Sakarya Meydanı'na doğru bir yürüyüş yapıldı.

Alinteri, BDSP, ÇHD, Demokratik Kadın Hareketi, Halk Cephesi, Kızıl Hareket, Mücadele Birliği Platformu, Yeni Demokrat Kadın ve 78'liler Girişimi'nin oluşturduğu Devrimci 8 Mart Platformu, "Yaşamın Yarısı Biziz, Kavganın Yarısı Da Biz Olacağız! Güvencesiz Çalışmaya, Kadına Yönelik Şiddete, Eşitsizliğe ve Sömürüye Karşı Örgütlenmeye Özgürleşmeye" pankartıyla yürüyüşe başladı. Eyleme Odak ve Kaldıraç da destek verdi.

Ziya Gökalp Caddesi'nin trafiğe kapatılması sonucu, polisle gerginlik yaşandı ve trafiğin açılmaması halinde müdahale edileceğine dair tehditler duyuldu polis araçlarından. Ancak, kortejin uzaması sonucunda Kolej Kavşağı'nın da trafiğe kapanması üzerine polis yolu kapadı ve yürüyüşe geçen kitlenin önünü açtı.

Yürüyüş boyunca her yerde sürekli sloganlar atıldı. Mücadele Birliği Platformu da eyleme, "Emekçi Kadınlar Devrimle Özgürleşecek" pankartıyla katıldı. Yürüyüş boyunca "Kadın Erkek El Ele, Yürüyoruz Devrime!", "Emekçi Kadınlar Devrimle Özgürleşecek!", "Aysun'dan Sibel'e Yürüyoruz Devrime!", "Aysun Bozdoğan Ölümsüzdür!", "Sibel Sürücü Ölümsüzdür!", "Kadın Olmadan Devrim Olmaz, Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz!" sloganları atıldı.

Sakarya Meydanı'na girildiğinden itibaren de "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!", "Kadın Olmadan Devrim Olmaz, Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz!", "Kadın

Erkek El Ele, Örgütlü Mücadeleye!" sloganları atıldı. Herkes alana girdikten sonra, devrim ve sosyalizm mücadelesinde bayraklaşan tüm kadınlar anısına saygı duruşu yapıldı, ardından ortak basın açıklaması okundu.

"Özellikle son süreçte yoğunlaşan geleceksizleştirme ve güvencesizleştirme saldırıları yer almaktadır. Üstelik çıkarılan torba yasa ile bu saldırılar yasallaşmış sistematik bir hale gelmiştir. Torba yasa, işçi ve emekçilere yönelik birçok saldırıyı barındırmakta fakat bu saldırılardan en yoğun payı yine kadınlar almaktadır. Kadınlar bir yandan esnek çalışmaya maruz bırakılırken bir yandan da emeğinin karşılığını alamamakta, türlü baskı, güvencesizleştirme ve şiddet biçimleriyle çalışma yaşamı deyim yerindeyse cehenneme çevrilmektedir.

İşçi ve emekçiler cephesinde Torba Yasa ile uygulamaya konulan bu saldırılar üniversitelerde ise kendini piyasalaştırmanın somut hali olan Bologna Süreci ile göstermektedir. Bologna sürecinden de en fazla etkilenen kesimi kadınlar oluşturmaktadır. Günden güne artan öğrenim masrafları kadınları üniversite-

te kapılarından geri çevirirken, içeri girebilenler niteliksiz ve cinsiyetçi bir eğitime maruz kalmakta, mezun olduklarıdaysa işsizler ordusunun en ön saflarında yerlerini almaktadırlar. Sabahtan akşama evde çalışan, mesaisi yedi gün yirmi dört saat bitmeyen ev emekçisi kadınların emeği ise görülmemektedir.

Köylü kadınları da, uygulanan neo-liberal tarım politikaları ile bu saldırılara maruz kalmakta. Zira bu kesimde iş gücünün büyük çoğunluğunu kadınların ve çocukların oluşturuyor olması, onların payına düşen saldırının da büyük olduğunu göstermektedir." denilen açıklamada mobbing'e kadın cinayetlerinin artmasına ve kadınların örgütlenme sorunlarına değinildi.

Açıklama, "Kadının kurtuluşu noktasında Venezüella da yapılan uluslararası kadın konferansının anlamı ve kadına yönelik saldırıda enternasyonalizmin önemini kavrayarak mücadeleyi yükseltmeliyiz. Bizler cinsel, ulusal ve sınıfsal sömürü altında yaşarken ve bunlarla mücadele etme iradesini ortaya koyarken şundan eminiz ki bu sistemin mezar kazıcıları bizleriz ve mücadelemiz sonucunda emperyalist- kapitalist sistemi ait olduğu yere tarihin çöplüğüne göndereceğiz! Lenin'in de dediği gibi 'kadın olmadan gerçek anlamda hiçbir yığın hareketi var olamaz'" denilerek son buldu.

Sonrasında Kızıl Hareket ve Yeni Demokrat Kadın'ın ortaklaşa yaptığı kısa bir tiyatro gösterisi sunuldu ve Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu şarkılarıyla seslendi kitleye. Eylem halaylarla sona erdi.

Ankara Mücadele Birliği Platformu

birlikte mücadele etme günüdür. Buradan bütün emekçi kadınlar adına Mısır, Tunus, Libya, Cezayir, Yemen, Filistin ve her yerde mücadele eden emekçi kadınları selamlıyorum... Dünyada yaşanan insani dışı şeyleri değiştirmek için kadınlar burada. Sadece Kürt kadınları değil bütün kadınlar bu sistemi değiştirmeyi düşünüyoruz. Kapitalizmi ortadan kaldırmıncaya kadar mücadelemize devam edeceğiz" dedi. Nursel Aydoğan'ın ardından Mezopotamya Kültür Merkezi Folklor Grubu sahnede yer aldı. Folklor gurubunun sahneye çıkmasıyla emekçi anneler alanı halaylarla kapladılar.

Folklor gurubu sahneyi "Barış Annesi" Medine Kaymaz'a sözü bıraktı. Kaymaz kısa bir konuşma yaptı. Yapılan etkinlik, müzik dinletisiyle sona erdi.

Mücadele Birliği/İzmir

Be Jin Azad Nabe

Demokratik Özgür Kadın Hareketi, DYG Genç Kadın Komitesi ve İzmir dışından gelen Barış Anneleri 5 Mart Cumartesi saat 11.00'de 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü için bir yürüyüş düzenledi.

Basmane BDP İl binası önünde toplanan kitle, Konak Sümerbank önüne yürüdü. Yürüyüş sırasında "Jin Jiyan Azadi", "İmrالی'ya Bin Selam", "Be Zıman Azad Nabe" sloganları atıldı.

Sümerbank önüne gelindiğinde özgürlük mücadelesi vermiş olan ve ölümsüzleşen kadınlar için saygı duruşu yapıldı ve ardından basın metni Kürtçe okundu. Basın metnini; "İro 8 Adare roja tekojina yekitiya jina ne. İro bo jine

buye roja azadi u wekheviye ye. Ev roj li me hemuyan piroz be. Di sala 1857 de 129 kedkaren jin di berxwedana newyork e de hatine getilkarin. Ji Roza Luksemburg, heta Carla Zetkin, ji bese u zarife ye heya Sema u Zilan'an... Ev 30 salin ku em jin jibo tekoşina azadiye li ser ve axe dimeşin. Ev tekoşina ku jinen Kürt u gelen Kürt dimeşinin edi ne teneye. İro diktatoriya li Tunise, Misire, Urdin, Yemen, İnan, u li gelek dewletan ten hilweşandin... İro 8 Adere bi rohaniye Newroze ve em dimeşin" sözleriyle bitirdi.

Basın metninin okunmasından sonra sözü BDP merkez yönetiminden Nursel Aydoğan aldı. Nursel Aydoğan "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'dür. Bugün birlik, dayanışma,

Her Gün 8 Mart Her Gün Kavga

si, Emekçi Kadınlar ve Halk Cephehi Kadınlar olan Devrimci 8 Mart Platformu olarak 1 Mart'ta saat 13.30 da Kültür Sokağı önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdik.

“Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, Emperyalist Saldırganlığa, Ezilmeye, Sömürülmeye, Eşitsizliğe, Şovenizme Karşı Birleşik Mücadeleye” yazılı pankartın açılmasıyla eylemimiz başladı.

Eylem sırasında “8 Mart Kızıdır Kızıl Kalacak”, “Kadın Erkek El Ele Örgütlü Mücadeleye”, “Her Gün 8 Mart Her Gün Mücadele”, “Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü” sloganları atıldı. Basın metni okundu. Metinde: “Biz biliyoruz ki kadının mücadelesi sınıfsal mücadeleden ayrılmaz, kopartılamaz. Kapitalizm kadının emeğini sömürmekle kalmaz kadına bir cins olarak da kendini pazara sunmasını dayatır. Ona ikincil olmayı, edilgen olmayı emreder. Her türlü taciz, aşağılanma ya da dayatmaların sorumluluğunu ona yükler. Kadının kapitalizm karşısında tek kurtuluş yolu sınıfsal mücadeleden geçer” ifadeleri yer alıyordu.

Basın metninin okunması ardından bildiri dağıtımı eşliğinde işçi ve emekçileri sınıfsal mücadeleyi yükseltmeye, bu onurlu mücadeleye sahip çıkmaya sokağa, eylemlerimize çağırdık.

Emekçi Kadınlar Devrimle Özgürleşecek

Emekçi Kadınlar/Adana

154 yıl önce 8 Mart 1857’de Amerika, NewYork’ta çalışma saatlerinin düşürülmesi ve ücretlerin yükseltilmesi için greve çıkan doküma işçisi kadınlar yakılarak katledildi. 129 kadın işçinin anısına sahip çıkmak ve verdikleri emek mücadelesini diri tutmak adına her yıl olduğu gibi bu yılda çalışmalarımıza başladık.

Örgütleyicileri, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Devrimci Proletarya, Demokratik Kadın Hareketi, Emek ve Özgürlük Cephe-

Katliamın Yıldönümü

Gazi katliamının ve ayaklanmasının yıldönümü yaklaşırken, Gazi Mahallesi’nde her yıl olduğu gibi yine Gazi 12 Mart Platformu oluşturuldu. Gazi Mahallesi Dört-yol’da bir araya gelen Platform bileşenleri ilk basın açıklamalarını yaptılar.

Platform üyeleri, 12 Mart 1995 tarihinde başlayan katliamda hayatını kaybedenleri anmak ve katliamı protesto etmek için, katliamın yıl dönümünde yapılacak anmaya “Gazi 12 Mart Platformu” adı altında katılacak.

Gazi 12 Mart Platform’unu oluşturan; Mücadele Birliği, DHF, Partizan, PDD, Kaldıraç, Devrimci Hareket, BDSP adına yapılan açıklamada, “1990’lı yılların ortalarından itibaren yükselmeye başlayan devrimci, ulusal ve sınıfsal mücadeleyi bastırmaya ve yok etmeye çalışan hakim sınıflar, 12 Mart 1995 tarihinde yüzünü Gazi Mahallesine dönerek, katliamcı sicilini yeni bir halka daha eklemiştir. Katliam, devletin kontra güçlerince yapıldı. Ardından sokağa çıkan binlerce kişiye, saldıran devlet, Gazi Mahallesi’nde 15, Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi’nde 5 kişiyi öldürdü” denildi.

Açıklamada ayrıca, “Ağrı, Zilan, Dersim, Malatya, Maraş, Çorum, Sivas, Gazi, 19-22 Aralık 2000 Hapishaneler ve daha nice katliam tarihin sayfalarında kayıtlıdır. Bu katliamları yapan gerçek faillerin hiçbiri cezalandırılmadı. Cezalandırılmasını beklemek boş bir beklentidir zaten. Katledenler kendileri hiç yargılayabilirler mi? Katil devlet kendi mahkemeleriyle kendisine ceza kesebilir mi?” ifadeleri yer aldı.

Platform, 12 Mart günü yapılacak olan anmaya Gazi halkını davet etti. □

Devrimci Kurumlar Susturulamaz!

Demokratik Haklar Federasyonu’na 23 Şubat 2011 günü Adana, Mersin, Hatay, Amed, Zonguldak ve İstanbul’da eş zamanlı olarak yapılan ev ve kurum baskınlarında 30’a yakın kişi gözaltına alındı.

DHF ve Halkın Günlüğü gazetesine yapılan baskınlar 24 Şubat Perşembe günü saat 18.30’da Galatasaray Lisesi önünde yapılan bir basın açıklaması ile protesto edildi. Eyleme bir çok devrimci örgüt ve siyasi parti destek verdi.

Son zamanlarda devrimci ve demokratik kurumlara yapılan baskınlara dikkat çekildi. Eylemde “Yaşasın Devrimci Dayanışma”, “Baskılar Gözaltılar Bizi Yıldırıamaz” sloganları atıldı.

DHF adına yapılan basın açıklamasının sonunda “ Bizler biliyoruz ki, emeği ve geleceği için örgütlenmiş bir halkı hiçbir kuvvet yenemez” denildi. Açıklamadan sonra eylem sloganlarla son buldu. □

Alevilerin Büyük İzmir Buluşması

“Demokratik Anayasa Ve Eşit Yurttaşlık Hakkı İçin” başlığıyla düzenlenen Alevi mitinglerinin 3. ayağı olan İzmir, onbinlerce emekçinin katılımı ile 6 Mart günü gerçekleşti.

İstanbul ve Ankara'nın ardından İzmir'de buluşan Alevi emekçiler olumsuz hava koşullarına rağmen alanları doldurdu. Oldukça coşkulu ve kitlesel geçen yürüyüşe Türkiye'nin dört bir yanından katılım gerçekleşti.

DİSK ve Türk-İş mitinge temsilci düzeyinde katılırken Alevi Derneklerinin, siyasi partilerin devrimci kurumların ve KESK'in yoğun bir katılımı vardı. Mitingin Basmane kolu 10 gündür sendika hakkı için Konak Belediyesi önünde mücadele eden Konak taşeron temizlik işçilerinin yanı sıra devrimci kurumların kortejlerinden oluştu. Sümerbank kolunda ise İzmirli yöre ve Alevi dernekleri, çeşitli devrimci kurumlar ve KESK yer aldı.

Basmane'de Coşkulu Yürüyüş

Basmane kolunda saat 10.30'da toplanmaya başlayan kitle saat 11.15 sıralarında Cumhuriyet meydanına doğru harekete geçti.

Kortejin en önünde “Sendika Hakkı İçin Mücadele Eden Konak Belediyesi Taşeron İşçileri Alevi Emekçilerin Yanında!” ve “Taşerona Hayır! Sendika Hakkımızı İstiyoruz... Zaferi Biz Kazanacağız... Konak Belediyesi Taşeron İşçileri” pankartlarıyla eylemci Konak taşeron temizlik işçileri yer aldı. Alkışların ve ıslıkların susmadığı konak taşeron temizlik işçilerinin korteji mitingün en canlı, en coşkulu ve en anlamlı kortejiydi.

Bu kolda aralarında BDP, Devrimci Alevi Komiteleri, ESP, Kızıl Bayrak ve Mücadele Birliği'nin de bulunduğu devrimci kurumlar da vardı. Mücadele Birliği “Asimilasyona İmhaya Karşı Yaşasın Halkların Mücadele Birliği” pankartıyla Basmane Fuar kapısı önünde

yerini aldı.

Kortejlerin alana girmesinin ardından program saygı duruşuyla başladı. Sivas'ta kat-

ledilenlerinin adları okunarak “burada” denildi. Ardından Hacı Bektaş Veli Dergahı Postnişi Veliyettin Hürrem Ulusoy söz aldı. Kürsüden ilk konuşmayı ABF Genel Başkanı Ali Balkız yaptı. Balkız konuşmasında “Siyasi partilere çağrı yapıyorum; yarın sandık başına gittiğiniz zaman bizi şaşkırtmayın. Kime oy vereceğiniz konusunda bizi tereddütte bırakmayın. Birleşin, biz birleştik, siz de birleşin” diyerek aslın-

da kitleye seçimlerde kime oy vermesi gerektiğini alttan alta dile getirdi. Sırasıyla konuşma yapanlar Alevi Kültür Dernekleri Genel Başkanı Selahattin Özel, PSAKD Genel Başkanı Fevzi Gümüş, İngiltere ABF Başkanı İsrail Erbil, KESK Genel Başkanı Döndü Taka Çınar'dı.

Selahattin Özer konuşmasında şunları vurguladı, “Alevilerin yaşadığı tüm toplumlar da Alevilerin borcu yoktur alacağı vardır. Bizim tek istediğimiz eşit yurttaşlık, eşit haklardır. Anayasamızda olan eşitlik hakkını istiyoruz ama vermiyorlar. Cemevleri artık ibadethane olarak kabul edilsin, Alevi köylerine cami yapılması ısrarından vazgeçilsin. Önümüzde genel seçimler var. Bir olalım, beraber olalım”.

Fevzi Gümüş de yüzlerce yıldır, katledilmiş, bastırılmış, susturulmuş ve yaşadığı sorunlarla anılmış bir toplumun üyeleri olarak bir dönemi geride bırakmanın artık sırasının geldiğini vurguladı.

Kürsü konuşmalarında seçimler de önemli ölçüde yer buldu. Açıkta adres gösterilmekten kaçınılmasına rağmen konuşmalarda “AKP’yi sandığa gömmeye” düşüncesi ortak. Konuşmaların ardından Aşık Divane, Ferhat Tunç, Zeliha ve Arif Sağ sahne olarak ezgilerini kitle ile paylaştı. Miting çekilen halaylar ve sloganlar ile son buldu.

Mücadele Birliği/İzmir

Ontex İşçisi Desteklerle Yürüyor

17 Şubat'tan tarihinden itibaren Yeni Bosna'daki fabrika önünde eylemde olan Ontex işçileri, 23 Şubat günü Ontex işçileri İş-kur Bahçelievler Şubesi önünde "İşsizlik Maaşı" alabilmek için başvuruda bulundular. Burada sendikaları olan Selüloz-İş Sendikası'nın bu direnişte kendilerini yalnız bıraktığını ifade eden bir açıklamada bulunarak sendikayı protesto ettiler.

Daha sonra da İş-kur önünden "İşimizi Geri İstiyoruz, Yaşasın Onurlu Direnişimiz" pankartını açarak Şirinevler Meydanı'na yürürken, "Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni", "Yaşasın Onurlu Direnişimiz" sloganları attılar.

İşçiler, üretilen Ontex ürünlerinin boykot edilmesi için halka dönük propaganda yaparak bildiri dağıttılar.

26 Şubat Cumartesi günü saat 18.00'de ise Galatasaray Lisesi önünden Taksim Meydanı'na yürüdüler.

Onteks işçileri "İşimizi geri istiyoruz, tüm sendika yöneticilerimiz ve temsilcilerimizin istifa etmesini istiyoruz, başta temsilcilerimiz olmak üzere tüm yöneticilerimizin demokratik seçimlerle belirlenmesini istiyoruz, işçi iradesini yok sayan sözleşmenin iptal edilmesini istiyoruz ve Toplu İş Sözleşmesi taleplerimizin kabul edilmesini istiyoruz" diyorlar.

"İşimizi Geri İstiyoruz, Direne Direne Kazanacağız – Ontex İşçileri" yazılı pankart ve taleplerini dile getiren pankartla yürüyüşe geçen Ontex işçileri yürüyüş boyunca sloganlar attılar. İşçilerin ellerindeki Canbebe ürünleri dikkat çekti. "Canbebe'ye Boykot, Direnişe Destek", "Helen Harper'a Boykot Direnişe Destek", "Canped'e Boykot Direnişe Destek" şeklinde sloganlarla herkesi Ontex ürünlerini boykot etmeye çağırdılar.

Ontex işçilerinin yürüyüşlerini Burger King önünde sonlandırmalarının nedeni ise Ontex ile Burger King'in aynı Amerikan şirketinin ortakları olmaları. Ontex işçilerinin sendikal mücadelesi, işten atılmaları ve sendikaları olan Selüloz-İş'in bu mücadelede, patronla anlaşarak

onları nasıl yalnız bıraktığı açıklandı. Ve sendikanın bu tavrı protesto edildi.

Daha sonra Ontex işçileri bir çöp poşetine Canbebe, Canped, Helen Harper marka ürünleri atarak, sloganlar, ıslık ve alkışlarla protesto ettiler ve boykot çağrısında bulunarak tüm emek dostlarını destek vermeye davet ettiler.

5 Şubat Cumartesi günü saat 18.00'de Galatasaray Lisesi önüne pankartları, dövizleriyle gelen Ontex işçilerine yine eylemdeki PTT işçileri de katıldılar. Devrimci kurumlar, sendikalar ve siyasi yapılardan emek dostları da direnişteki işçilerin yürüyüşlerine destek verdiler. Sloganlar, ıslıklar ve alkışlarla yapılan yürüyüş sonunda Burger King önüne gelindi.

Burada yapılan basın açıklaması şu anda direnişte bulunan işyerlerindeki işçiler selamlanarak başladı.

Canbebe, Canped, Helen Harper marka ürünleri boykot çağrısı yapmakta olan Ontex işçileri bugünden itibaren Amerikan sermayeli Texas Pasific Group'un kuruluşu olan Burger King, yine şirket ortakları olan Goldman Sachs ve Texas Pasific Group'la ilgili tüm kuruluşları, markaları ve ürünleri, Mey İçki ve Debenhams şirketlerinin ürünlerini boykot kampanyalarına dahil ettiklerini ilan ettiler.

Basın açıklamasında, Tez-Kop-İş Sendikası'ndan Volkan Yaraşır, Mimar ve Mühendisler Odası adına bir temsilci, Devrimci İşçi Komiteleri, Tekstil-Sen'den Engin Gül, ve BDSP'den temsilciler ve direnişteki PTT işçileri söz alarak Ontex işçilerine desteklerini bildiren konuşmalar yaptılar.

Tez-Kop-İş Sendikası'ndan Volkan Yaraşır, olağanüstü bir dönemden geçmekte olduğumuzu belirterek Avrupa ve Kuzey Afrika ülkelerindeki ayaklanma ve devrimlere değinerek, başta Ontex işçilerinin eylemi olmak üzere Çelmer vb. işçilerin fabrika işgalleri ve eylemlerinin, Tunus'un ve Mısır'ın bir başka düzlemde Türkiye'deki devamı olduğunu ifade etti. Ontex işçilerinin komiteler oluşturarak örgütlenmelerinin önemine vurgu yapan Yaraşır, Çelmer işçilerinin fabrika işgalinin, yaşanan direnişlerin, yeni bir dönemin işçi sınıfının göstergeleri olduğu söyleyerek, Ontex işçilerine başarılar diledi.

Devrimci İşçi Komiteleri adına konuşan işçi "Fabrikalar, Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak şiarıyla mücadelesini yürüten Devrimci İşçi Komiteleri olarak her zaman Ontex işçilerinin yanında mücadeleye devam edecektir. Ontex İşçileri Yalnız Değildir, Savaşan işçiler her zaman kazanacaklar" diyerek Ontex işçilerinin direnişini selamladı.

Ardından BDSP temsilcisi sözü alarak kapitalizmin saldırılarına ve sendikal bürokrasiye boyun eğmeyen Ontex işçilerinin direniş başarılarını yükselterek mücadele verdiklerini belirterek, "Ontex işçileri kazanırsa işçi sınıfı kazanacak, Ontex'te Direniş Kazanacak" diyerek Ontex işçilerinin eylemine destek çağrısında bulundu.

PTT işçilerinden Rıza Soylu emekçilerden alınan vergilerle kurulan, işleyen ve ayakta duran kamu kuruluşları olan devlet işletmelerinden PTT'de taşeron işçiler olarak kendilerine tam bir cehennem yaşatıldığını, ya aç kalmayı göze almak ya da bu ağır koşullar altında ezilmek arasında seçim yapmak zorunda kaldıklarını belirterek, tüm emekçilere taşeron çalışma sistemine karşı birlikte mücadele etme çağrısında bulundu.

Ardından Ontex işçilerinin direnişteki tek kadın işçisi Gaye Kayhan, tüm işçi ve emekçileri 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü nedeniyle 6 Mart Pazar günü yapılacak mitinge davet etti. Hep birlikte "Kadın Erkek Elele Örgütlü Mücadeleye" sloganı atılarak eylem bitirildi. □

Ptt Ve Ontex İşçileri Kazanacak

Topkapı ve Sarıyer PTT işletmelerinde çalışırken işlerinden atılan taşeron PTT işçileri işyerleri önünde kurdukları direniş çadırlarında eylemlerini sürdürüyor. Direnişleri boyunca basın açıklamaları yaparak, çeşitli etkinlik ve eylemlere katılarak seslerini duyurmaya çalışan PTT işçileri direnişlerinin 50. gününde 24 Şubat Perşembe günü Sirkeci Büyük Postane önünde saat 12.00'de bir basın açıklaması ve oturma eylemi gerçekleştirdiler.

Yine direnişlerinin 8. gününe giren Ontex işçileri ise hem PTT işçilerine destek vermek hem de Sirkeci Hanımeli Sokak'ta bulunan şirket merkezi önünde bir basın açıklaması yapmak üzere 12.00'de Büyük Postane önüne gelerek PTT işçilerini beklemeye başladılar.

PTT işçileri ve onlara destek verenler saat 12.00'de Sirkeci Tramvay durağında bir araya gelerek pankartları, dövizleri ve sloganlarıyla Büyük Postane önüne yürüdüler. Onları Ontex işçileri ve destek için gelmiş olan emek dostları sloganlarla, alkışlarla karşıladılar. "PTT İşçisi Yalnız Değildir", "Ontex İşçisi Yalnız Değildir", "Taşeron İşçisi Köle Değildir", "Direne Direne Kazanacağız", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek", "Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz" sloganları atılarak alkış ve ışıklarla taşeron sistemi ve işten atmaları protesto ettiler.

Basın açıklamasında PTT işçileri işten atılma nedenleri ve direniş süreçlerini anlattılar. Direnişleri boyunca, çeşitli baskı ve tehditlerle karşılaştıklarını, içeride çalışmakta olan taşeron işçilere kendileriyle görüşmemeleri, destek vermemeleri, aksi halde işten atılacakları konusunda baskı uygulandığını belirterek, hiçbir baskı ve tehdidin kendilerini mücadeleden geri döndüremeyeceğini ifade ettiler. 50 gününe giren direnişleri boyunca çeşitli eylem ve etkinliklerde bulduklarını ve ziyaretlerle, desteklerle daha da güçlendiklerini belirten PTT işçileri, direnişlerinin ilk haftalarında başlatmış oldukları imza kampanyasını bugün sonlandırdıklarını açıkladılar. Ve yine bugün topladıkları imzaları dilekçelerle Meclise ve siyasi partilere gönderdiler.

PTT işçilerinin basın açıklamasının ardından Ontex işçileri de sendikalı olmak için yaptıkları çalışmalar sonucunda işten atıl-

dıklarını ve şimdi sendika tarafından da yalnız bırakıldıklarını ifade ettiler. Sendikal çalışmalar sırasında girdikleri sözleşme sürecinde sendikanın işçilerin görüşlerini almadan, onlarla konuşmadan sözleşmeyi imzaladığını bunun üzerine kendileri komitelerini kurarak, çalışma koşullarının düzeltilmesi için gerekli mücadeleyi sürdürdüklerini söyleyen işçiler son bir haftadır sendikanın telefonlarına dahi cevap vermediğini de ifade ettiler. Ontex firmasını genel merkezi olarak görünen Sirkeci Hanımeli sokakta bulunan adrese gittiklerinde buranın boşaltılmış, tabelalarının sökülmüş olduğunu gördüklerin belirten işçiler, bunun üzerine direnişteki PTT işçileriyle birlikte oturma eylemine katılmaya ve Eminönü'ne giderek burada direnişlerinin duyurusunu yapmaya karar verdiklerini ifade ettiler. Ontex işçileri direnişleri boyunca Ontex firmasının ürünleri olan Helen Harper, CanPad ve Canbebe ürünlerini boykot ettiklerini söyleyerek, direnişlerine destek olmak isteyenleri ve emeğe duyarlı olanları bu ürünleri boykot etmeye davet ettiler.

Açıklamanın ardından Ayışığı Sanat Merkezi'nde çalışmalarını yürüten Grup Emeğe Ezgi de söz alarak, PTT ve Ontex işçilerinin mücadelesini selamladılar ve Çav Bella'yla Söz Veriyoruz adlı marşlarını söylediler. Grup Emeğe Ezgi'nin ardından Ontex işçileri de "Dünya Yerinden Oynar, İşçiler Birlik Olsa" diyerek işçilerin bir araya gelmesinden güç aldıklarını ifade ettiler. Ardından bir süre çeşitli marşlar ve türkülerle halaylar çekildi. Halay sırasında zaman zaman destek için gelenlerde kısa konuşmalar ve sloganlarla coşkuyu yükselttiler. Tekel direnişi sırasında yaşamını trafik kazasında yitiren Hamdullah Uysal anılarak "Hamdullah Uysal Ölümsüzdür" şeklinde slogan atıldı.

Her bir süre oturma eylemi yapıldıktan sonra Ontex ve PTT işçileriyle birlikte yine sloganlarla Eminönü'ne yürüyüş yapıldı. Coşkulu sloganlarla yürüyen kitle esnafın ve alışveriş yapmakta olanların dikkatini çekti. Yürüyüş zaman zaman alkışlarla, sloganlara eşlik edenler olurken, arabalar da korna çalarak onları selamladılar. Alana gelindiğinde Ontex işçileri yine direnişlerine ilişkin açıklamalarını yaptılar. PTT İşçileri ve Ontex işçilerinin sloganlarını duyanlar çevrelerinde toplanarak direnişteki işçilerin açıklamalarını izlediler. Ontex işçileri Ontex ürünlerini boykot etme çağrısını tekrar ettiler. Daha sonra Cumartesi günü saat 18.00'de Galatasaray Lisesi önünden Taksim Meydanı'na yürüyüş yapacaklarının duyurusunu yaptılar. PTT işçileri ve Ontex işçileri işlerine geri dönünceye kadar çeşitli eylemlere direnişlerini sürdüreceklerini ve mücadelelerini mutlaka zaferle sonuçlandıracaklarını ifade ederek sloganlarla eylemi sonlandırdılar.

Haber-Sen, Devrimci İşçi Komiteleri, Alınteri, ESP, İşçi Cephesi, TİB-DER, BDSP' Topkapı İşçi Derneği'nden emek dostları da basın açıklaması ve yürüyüşe katılarak destek verdiler. □

Konak Belediyesi

Taşeron Temizlik İşçileri Eylemde!...

Konak Belediyesi Efe Kent AŞ. taşeron şirketinde çalışan temizlik işçileri, 60 gündür alamadıkları ücretlerini alabilmek için iş bırakma eylemi yaptılar.

25 Şubat günü Konak Belediyesi'nin önünde toplanmaya başlayan işçiler, ellerinde taleplerinin yazılı olduğu dövizlerle, talepleri kabul edilene kadar belediyenin önünde bekleme kararı aldılar.

İşçiler "Taşeron Sistemi İstemiyoruz", "Köle Değil İşçiyiz", "İşçiler aç Yattı Patronlar Tok Yattı", "İşçiyiz Haklıyız Söke Söke Alırız" sloganlarını attılar.

Bir süre sonra işçilerle görüşmeye gelen Konak Belediye Başkanı Hakan Tartan işçilere "Sizler taşeron firmanın işçilerisiniz. 700 TL'ye çalışmak isteyen çalışır, çalışmak istemeyen işi bırakır gider. Biz bu kriz döneminde Ege Bölgesinde 1 milyon işsiz varken sizleri iş sahibi yaptık. Ücretiniz az olabilir, ama sigortanız yatıyor, maaşınızı geç de olsa alıyorsunuz. Bu kriz döneminde kalkmış bir de eylem yapıyorsunuz" dedi. Başka bir şey söylemeden giden belediye başkanı ile görüşmek için Belediye'ye giren işçiyi güvenlik görevlileri içeriye almadı ve "provokatörlük"le suçlandı.

İşçiler ellerinde "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır", "Taşeron Sistemine Hayır İş Güvencesi İstiyoruz", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "60 Gündür Açız İnsanca Bir Yaşam İstiyoruz", "Emeğe Uzanan Eller Kırılсын", "Zafer Savaşan İşçilerin Ola-

cak", "Her şey Emegin Olacak", "Gemileri Yaktık Ölmek Var Dönmek Yok" dövizleriyle Konak Belediyesi'nin önünde beklemeye başladılar.

Bundan sonra kendi aralarında oluşturdukları komite ile görüşmelere katılacaklarını söyleyen işçiler, "Oluşturulan komite taşeron sistemi kaldırılıncaya kadar varlığını sürdürecektir. Burada belediyenin önünde kalacağız ve her hangi bir arkadaşımız işten atılırsa hiç kimseyi burada yüz üstü bırakmadan herkesin yanında olacağız. Ali, Veli, Ayşe kim işten atılırsa atılsın buradaki bütün işçi arkadaşlarla birlikte birbirimize sahip çıkacak ve eyleme devam edeceğiz" dediler.

Belediye'deki diğer işçi ve emekçiler, çıkış saatlerinde "dışarıdaki işçilere destek verirseniz işten atarız" tehditlerine rağmen eylemde bulunan işçilere dışarıdan alkışlar ve ıslıklarla destek verdiler.

Akşam saat 20.00'ye kadar bekleyişini sürdüren işçiler, yoldan geçen öğrenciler ve emekçilerden destek sözleri ve alkışlar duyuyorlar sık sık. Belediye Başkan yardımcısı da akşam saatlerinde gelerek, "Efe Kent şirketiyle görüştük, görüşmelerimizin sonucunda alamadığımız maaşlarınızı yatırdık. Sizden ricamız evlerinize gidip süreci beklemeniz olacaktır" diyerek işçileri evlerine göndermeye çalıştı. İşçiler ise, "Biz sadece paralarımızın yatırılmasını istemiyoruz. Bizler insanca yaşamak istiyoruz nasıl 2500 işçiyi sendikali yaptıysanız burada çalışan 220 işçiyi de sen-

dikalı yapabilirsiniz” dediler.

İlerleyen saatlerde ise Fuar içi 5. Hol’de “68 Ruhuyla” adlı yemekte CHP’li başkanların ve milletvekillerinin olduğunu ve seslerini duyurabileceklerini düşündüler. “Taşerona Hayır! Sendika Hakkımızı İstiyoruz, Zaferi Biz Kazanacağız, Konak Belediye Taşeron İşçileri” ve “Konak Belediyesi İşçileri Yalnız Değildir! Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği” pankartı arkasına geçerek Fuarın içine doğru yürüyüşe geçtiler.

5. Holün önüne gelindiğinde “İşçiler Burada Başkanlar Nerede”, “Taşeron İzmir’den Defol”, “Taşeron Sistemi İstemiyoruz”, “Yaşasın İşçileri Mücadele Birliği” sloganları atıldı. Sloganlardan rahatsız olan CHP’li başkanlar işçileri ikna etmeye çalıştı. İşçiler ise “siz içerde midelerinizi doldururken biz ve ailelerimiz aç yatıyoruz” dediler. CHP’lilerin huzurunu kaçıran taşeron işçileri Basmane Meydanı’na tekrar döndüler ve Ayışığı Sanat Merkezi’nin hazırladıkları sıcak çorbayı içtiler.

Saatler 23.00’e gelirken, İzmir en soğuk günlerinden birini yaşıyordu. Isınmak isteyen işçiler küçük bir tenekede ateş yakınca polis gelerek ateşi söndürmek istedi. Buna izin vermeyen işçiler ateşin yerini değiştirerek ısınmaya devam ettiler .

2.Gün:

26 Şubat sabahı erken saatlerde ayaktaydı işçiler. 8 kişi olarak eyleme başlayan işçilerin sayısı öğle saatlerine doğru 60 kişiye ulaşmıştı. Her geçen dakikada yeni katılımlar oluyordu direnişe.

Öğle saatlerinde Sevgi Yolu’nun açılışını yapmaya gelecek olan CHP genel başkanı Kemal Kılıçdaroğlu’nu karşılayıp seslerini duyurmaya karar verdiler. Eyleme çıkıldığı haberini alan diğer mntıkalar destek için Konak Belediyesi önüne gelmeye devam ediyordu. Saat 15.00’i gösterdiğinde işçiler sloganlarla Basmane Sondurak güzergâhından

Sevgi Yolu’na kitlesel bir şekilde ilerlemeye başladılar.

Sevgi Yolu’nda Kemal Kılıçdaroğlu’nu yaklaşık 2-3 saat bekleyen işçiler çevik kuvvet, zabıta, özel güvenlik ve sivil polisler tarafından ablukaya alındı. Bekleyiş sırasında Konak Belediye başkan yardımcılarında Serpil Baran, slogan atan taşeron işçilerinin yanına öfkeli bir şekilde gelip “*artistlik yapmayın*” diyerek aşağılamaya çalıştı, bunun üzerine bir kadın işçi tepki göstererek “*Siz kime artist diyorsunuz asıl artist sizsiniz*” dedi. Kadın işçinin gözaltına alınmak istemesine de öfkeyle tepki veren işçiler, “İşçiler Burada Artistler Nerede” sloganı attılar.

Saat 17.25’te Kemal Kılıçdaroğlu’nun gelmeyeceğini öğrenen işçiler “*Açılış bile yaptırmadık. Asıl açılışı biz yaptık helal olsun bizlere*” dediler. Bir süre daha bekleyen işçiler Basmane Meydanı’na geri döndüler.

Belediyenin önünün araçlarla kapatıldığını gören işçiler, Dünya Anıtı’nın bulunduğu alana geçtiler. Bir anda neye uğradığını şaşırان sivil polisler, hemen soluğu işçilerin yanında aldılar ve sivil polisler apar topar belediyenin önündeki araçları kaldırdılar.

Eylem alanına dönen işçiler, gece için hazırlıklara başladılar. Geceyarısı saat 02.00’de de Merbel şirketinde çalışan işçiler, yanlarında getirdikleri ekmeklerle eylemci işçileri ziyarete geldiler ve çaylarını içip hep birlikte sohbet ettiler.

3. Gün:

İşçilerin sabah ilk işi eylemden haberi olmayan ve eyleme katılmayan işçilerin mntıkalarına giderek eylem çağrısı yapmak oldu. İşçilerin bir kısmı ise Ayışığı Sanat Merkezi’nde düzenlenen “Emekçi Kadınlar Buluşuyor” etkinliğine katıldılar.

Saat 15.00’te Mücadele Birliği Platformu Basmane Meydanı’ndaki otobüs firmalarının önünden işçilere doğru yürüdü. Yürüyüşte “Taşeron İşçileri Yalnız Değildir”, “Sendika

Hakkımız Söke Söke Alırız”, “Bütün İktidar Emegin Olacak”, “Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği” sloganları atıldı.

Yapılan konuşmaların ardından Ayışığı Tiyatro İşçileri Atölyesi “Suçluyum” adlı şiir dramatizesini işçilere sundu ve işçilerle sohbetler edildi.

Gece saat 02.00 gibi işçiler, 3 gündür süpürülmeyen 7 pazaryerini dolaşarak, pazaryerlerinin durumlarını kontrol ettiler. Dolaşılan pazaryerleri çöp yığınlarıyla doluydu, işçiler farklı işçiler tarafından temizlenmesinin iyi olduğunu söyledi.

4. Gün:

Saat 10.50’de işçilerin yanına gelen Konak Belediye başkan yardımcılarında Mehmet Yunak işçileri ölçmeye çalıştı. İşçiler sakin bir şekilde Mehmet Yunak’a da taleplerini anlattılar.

İşçiler, bu akşam yapmayı planladıkları basın açıklaması için hazırlanıyorlar. Yaşadıkları durumu ve taleplerin anlatan bir bildiri hazırlayarak dağıttılar.

İlerleyen saatlerde eylem alanı işçilerin, eşlerinin ve çocuklarının gelmesiyle renklendi. Bu esnada DİSK Bölge Temsilcisi ve Genel-İş Şube Yöneticileri gelerek destek konuşmaları yaptılar. İşçi komitesi de bu bekleyiş sırasında belediye yetkilileriyle görüşmeye gitti.

Buca taşeron işçilerinin de desteğe geldiği yürüyüş, saat 17.10’da başladı. Sloganlarla ve yolun belli bir kısmını trafiğe kapatarak yürüyen işçiler CHP İl binasının önüne geldiğinde basın metnini okudular.

İşçiler, gece yine çalıştıkları mntıkaları kontrol etmek için eylem alanından ayrıldılar. Dönüşte de Alsancak, Konak, Kemeraltı Çarşısı ve pazaryerlerinin süpürülmediğini söylediler. İşçilerden biri “birkaç günde her yeri çöp götürür” dedi. İşçiler için büyük bir avantaj olan Konak, Alsancak, Basmane bölgelerinin temizlenmemesi, eylemin kısa sürede ses getirmesini sağlayacaktı.

5.Gün:

Sabah erken saatte kahvaltı yapan işçiler, yerel basında kendileriyle ilgili çıkan haberleri okuyarak nasıl bir etki yarattıklarını anlamaya çalıştılar. Öğle saatlerinde Mehmet Yunak’a taleplerini ileten işçiler, iki saat süren görüşmeden sonra “taleplerin değerlendirileceği ve onlara tekrar görüşmek üzere dönüleceği” söylendi.

Akşamüzeri de 282 gün boyunca eylemde olan UPS Kargo işçileri ziyarete geldiler. Konuşmalar yapan ve sohbetler eden işçiler sık sık da birlikte sloganlar attılar. UPS işçilerinin ardından sıra 2 sene önce eylemde olan ve zafer kazanan Büyükşehir Belediyesi Park-

Bahçe işçilerinindi. Sloganlarla gelen Park Bahçe işçilerinin ardından Taşeron Karşı İşçi Dayanışma Derneği geldi.

Temsilci 4 işçi Tüm Bel Sen 1 Nolu Şube Başkanı ile görüşmeye gittiler. Sonra da şube başkanı işçileri ziyarete geldi, yaptığı konuşmada işçilere yanlış zamanda eylem yaptıklarını söyledi. “Anlaşıyor ki bu konuda İzmir’de İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı dışında hiç kimse taşeronu bitirme adımını atmamıştır. Ama bu süreçle ilgili burada bu eylemi çoğaltsak da, aylarca ve günlerce burada dursak da şu an bunun mümkün olmadığını biliyoruz” diyen şube başkanına işçiler tepki gösterdi. Anlatılanların kendi sorunlarına çözüm olmadığını, hedeflerinin 2012’ye kadar taşeronda çalışıp sendikalı olmak değil, derhal sendikalı olarak işe devam etmek olduğunu söylediler. Bunun üzerine sendikacı eylem yerinden ayrıldı.

İşçiler akşam saatlerinde gelen destekçileri de uğurladıktan sonra geç saatlere kadar halay çekip slogan attılar. Bu esnada 4 gündür süpürülmeyen pazaryerlerinin bu gece toplanacağını haberini aldılar ve buna izin vermemek için gece 01.00’den sonra işçiler kendi aralarında üçerli beşerli gruplara bölünerek pazaryerlerine gittiler. Devrimci İşçi Komiteleri’nden bir işçi arkadaş da onlarla birlikte pazaryerlerini dolaştı. Alsancak, Hatay, Üçkuyular, Eşrefpaşa Pazar yerlerinde nöbetler tutuldu. Gece Hatay ve Alsancak pazaryerlerinde eylemde olmaya işçilerle karşı karşıya gelindi ve temizlik yapmaya gelen işçiler ikna edildi.

6. Gün:

Sabah saat 09.00’a doğru başka şirketlerin işçilerinin çöpleri toplamak için yola koyulduğu haberi geldi ve hemen apar topar pazaryerlerine gidildi.

Konak’ta saat 10.30’da Kemeraltı bölgesini temizlemeye gelen işçilerle karşılaşıldı. Çalışmaya gelen işçiler arabadan inerken, eylemdeki işçiler onlara engel oldu ve iki grup işçi arasında gerginlik yaşandı. Eylemci işçiler, şişe, taş ve sopalarla işçileri getiren arabanın camları kırarak temizlik yapılması engellendi.

Eylemi kırmak için gelen şirket işçilerinden birisi gözünden yaralanırken eylemdeki bir kadın işçi fenalaştı. Temizlik yapmaya gelen işçiler geri püskürtüldü. Eylemdeki kadın işçilerden biri gelen işçilere “Çalışmayacaksınız... destek olmuyorsanız köstek de olmayın, evinizde oturun” dedi. Orada bulunan esnaf da eylemdeki işçilere destek oldu.

Kemeraltı’ndaki temizlik işini engelleyen işçiler, eylem alanına geri döndükten kısa bir süre sonra Alsancak pazaryerindeki olayları

duyunca apar topar oraya gittiler. Alsancak’ta kalabalık bir işçi grubuyla birlikte zabıtalara da vardı. Çalışmak için gelen işçilerle eylemdeki işçiler arasında bir anda gerginlik oldu, temizlik için gelen işçiler geri gitmek zorunda kaldılar. Eylemdeki işçiler de sesli propandada ve ajitasyonla esnaflardan kendilerine destek vermelerini istediler.

Eylem alanına döner dönmez bir haber de Eşrefpaşa ve Hatay’dan geldi. 14 işçi alelacele toplanarak önce Eşrefpaşa’ya gittiler. Eşrefpaşa’da başka şirketten temizlik işçileri pazaryerini süpürüyorlardı. Eylemdeki işçiler, “Biz ekmeğimiz için eylemdeyiz. Sizler de ekmeğiniz için süpürmeyin, bize destek olun” dediler. Bunun üzerine işçiler süpürmeyi bırakarak pazaryerinden ayrıldılar.

Ardından Hatay pazaryerine giden işçiler, işe yeni alınan işçilerle karşı karşıya geldi. Çalışan işçilerin çavuşu, işçilerin karşı karşıya gelmemesi için, çalışan işçileri aceleyle pazaryerinden uzaklaştırdı. Eşrefpaşa’da ve Hatay’da ikişer nöbetçi bırakan eylemciler, eylem alanına döndüler.

Gece işçiler Alsancak, Basmane, Çankaya, Eşrefpaşa, Levent, Hatay mıntıklarına ikişer üçer nöbetçi bıraktılar. Eylemlerinin ilk gününden itibaren her gece olduğu gibi, yine 02.00-03.00 civarında erzaklarını alan Merbel işçileri ziyarete geldiler.

7. Gün:

Sabah ilk iş, 07.30’da mıntıklardaki işçilerle nöbet değişikliği yapıldı. Saat 09.20’de de Konak bölgesini süpürmek için işe yeni alınan işçilerin gönderildiği haberi geldi. 10-15 işçi, süpürgeye çıkacak işçileri engellemek için gittiler ancak kimseyle karşılaşmadılar. Aldıkları haberlere göre, Efe Kent şirketi yeni aldıkları işçileri şirketin Bornova bölgesindeki şantiyesine çekti. İşçilerin mıntıkların temizlenmemesi için verdiği mücadele, ortaya koydukları kararlılık taşeron şirketin ve Ko-

nak Belediyesinin geri adım atmasını sağlamıştı.

Günün en dikkat çekici haberi, Belediye Başkanı Hakan Tartan’ın röportajıydı. Konak Belediyesi Başkan yardımcısı da gelerek işçilere “Başkanımız Hakan Tartan yarın sizlerle görüşmek istiyor. Yaptığınız eylemi en kısa sürede çözmek için elinden geleni yapacaktır” dedi.

İşçilerin aileleri geldiler gün boyu ziyarete. 3-4 gündür ailesini göremeyen işçiler aileleriyle birlikte vakit geçirdiler. 56 gün boyunca 6 işçi arkadaşıyla eylemde olan Batıgül Tunç da babası ile birlikte eylem alanına geldi. İşçilere gün içinde pek çok ziyaret gerçekleştirildi.

Kazandıkları zaferin sonucu olarak Genel-iş 3 Nolu şubede örgütlenen İzmir Park-Bahçe işçileri de akşam saatlerinde ziyarete geldiler. Park-Bahçe işçileri çay içerek sohbet ederken, mücadele deneyimlerini paylaştılar.

Mücadele Birliği dergisi de hava kararınca eylem boyunca yaşananları anlattıkları bir sinevizyon gösterimi yaptı. Kendi görüntülerini izleyen bir işçi, “Bizlere, eskiden işçilerin güçlü olduğu zamanları yeniden yaşattınız. Benim gördüğüm kadarıyla işçilerin içindeki onur hiçbir zaman bitmeyecek. Kendi görüntülerimizde bütün işçileri gördük” dedi. Ardından 72 günlük İzmir Parkbahçe ve UPS eylemlerinin slâyt gösterimi yapıldı. Son olarak Ayışığı Sanat Merkezi “Demir Yolu Devrimi” filminin gösterimini yaptı.

Gece mıntıklara nöbetçi bırakılmadı. “Eğer gece mıntıklara temizliğe çıkılırsa haberlerinin olacağını” söylüyor işçiler.

8. Gün:

4 Mart günü işçiler sabah saatlerinden itibaren Hakan Tartan’la yapacakları görüşmenin nasıl geçeceğini konuştular. Hakan Tartan’la komite temsilcilerinin görüşmesi kararlaştırıldı.

Konak Temizlik İşçileri

“Efe Kent şirketinin yeni aldığı işçileri temizliğe çıkartıyor” haberinin gelmesi üzerine, saat 09.15’te mıntıka kontrollerine çıkıldı. Merkezi olan Konak ve Alsancak bölgelerine gidildi. Alsancak mıntikasına giden eylemci işçilerle yeni işçiler, Alsancak Tren Garı önünde karşı karşıya geldi. Eylemdeki işçi “Biz ekmeğimiz için eylemdeyiz. Sizleri ekmeğimiz için çalıştırmayacağız. Eğer çalışırsanız buna da izin vermeyeceğiz” dedi. Yeni işe alınan işçi ise işbaşı yapacaklarını söylediler. İşçiler, karşılıklı konuşmalarla ikna olmayan yeni işçileri fiziki olarak engellediler. Yaşanan kargaşada eylemdeki Selçuk Kamiloğlu ve Muharrem Koçak adlı işçilerin gözaltına alınmasıyla sonuçlandı. Temizlik yapmaya gelen yeni işçiler Efe Kent şirketinin işletmelerine geri götürüldü.

Olayları duyan 5 işçi, Alsancak Polis Karakoluna gittiler ve arkadaşlarının iyi olduğunu öğrenerek avukat çağırdılar.

Yeni işe alınan işçilerle dolu 4 arabanın Alsancak bölgesine geldiği haberi üzerine Konak’taki işçiler Alsancak’a geçtiler ve temizliğe çıkan yeni işçilere “Bu size ikinci uyarımız, sabah da söylemiştik. Ama bizleri dikkatte almadığınızı görüyoruz. Daha fazla olayların çıkmaması için arkadaşlarınızı alın gidin ve burayı terk edin. Bir üçüncüsü olursa daha da kötü olacak. Biz burada bütün her şeyimizi ortaya koyduk. Buna göre hareket edin” sözleri üzerine yeni işçiler “Biz bugün başladık işe ve sizlerden haberimiz yoktu” diyerek temizlik yapmadılar.

Saat 14.00’da CHP Konak İlçe başkanı geldi. Başkan, birkaç gündür Konak Belediye başkanıyla görüşüğünü söyleyerek işçileri ikna etmeye çalıştı. İşçiler onu, “biz sadece sendika ve güvenceli bir işimiz olsun istiyoruz başka bir şey değil. Siz bize sendikayı ve güvenceli bir işi vermediğiniz sürece biz de kararlı bir şekilde burada olmaya devam edeceğiz” diyerek eylem alanından gönderdiler.

Yeni işçilerin saat 14.30’da tekrar Alsancak’a gelmeleri üzerine yedili sekizli gruplar halinde Alsancak’a gidildi ve yeni işçilerle tartışma başladı. Yeni işe alınan işçiler, eylemci işçilerden Tahir Yusman, Songül Cihangir ve Gülbeniz Dönmez’ i darp ederek yaraladılar. Alsancak’ta olan diğer eylemci işçiler olayı duyarak toplanıp yeni işçileri aramaya koyuldular. Kıbrıs Şehitliği Caddesi’nde “İşçiyi İşçiye Düşürenler Utansın” sloganlarıyla öfkelerini haykıran işçiler, sabah gözaltına alınan komite temsilcilerinin eylem alanına girdin kararı üzerine işçiler “İşçiye Uzanan Elleri Kıracağız” sloganlarıyla eylem alanına geçtiler.

Akşam saatlerinde, sabah gözaltına alı-

nan işçiler eylem alanına geri döndüler. Darp edilen işçiler de hastaneye muayene için gittiler. Hemen ardından da ifade için çağrılan iki işçi geri döndü. İşçiler birbirlerini “Baskılar Bizi Yıldırılmaz” ve “Savaşa Savaşa Kazanacağız” sloganlarıyla coşkuyla karşıladılar.

İşçilerin gün içinde yaşadıklarını öğrenen insanlar destek için eylem alanına geldiler. Gece saatlerinde işçiler eylem alanında birkaç nöbetçi bırakarak Alsancak ve Konak mıntıklarını dolaşmaya çıktılar. Konak mıntikasında Kemeraltı’nda Merbel işçileriyle karşı karşıya geldiler. Yapılan konuşmalar sonucu Kemeraltı’nda sadece kaba çöpler alındı. Sabah 06.00’ya kadar mıntıkları dolaşan işçiler, herhangi bir sorunla karşılaşmadan eylem alanına döndüler.

9.Gün:

İşçiler 5 Mart günü sabahın erken saatlerinde yapacakları protesto yürüyüşü için hazırlıklara başladılar. Birkaç işçi basın metnini hazırlarken diğerleri çevrelerindeki arkadaşlarına haber verdi. İşçiler, önceki gün eylem kırıcı işçiler tarafından gerçekleştirilen saldırıyı protesto etmek için basın açıklaması yapmaya hazırlanıyorlar.

İşçilerin bir gün önce saldırıya uğradıkları yere yapacakları yürüyüş, saat 14.20 civarında başladı. Sloganlarla Alsancak Kıbrıs Şehitleri Caddesi’ne doğru yürüyüşe geçtiler.

Kıbrıs Şehitleri Caddesi’nde bir basın açıklaması yaptılar. Basın metninde Efe Kent şirketinin paralı adam tutarak bölgeleri süpürmeye çalıştıklarını, süpürmelerine engel olacak eylemdeki işçilere karşı şiddet uygulayabileceklerini söylediler.

İşçiler, “Hakan Tartan ve yandaş medya-

sı dostlarımızı hedef gösteriyor. Biz dostlarımızla güçleniyoruz tüm dostlarımızı yanımıza bekliyoruz” sözleriyle eylemi bitirdiler.

İşçiler eylem alanına döndüklerinde İzmir Büyükşehir Park-Bahçe işçilerinin Alsancak bölgesini süpürmek için geldikleri haberi geldi. İşçiler hızlı bir şekilde Park-Bahçe işçilerinin toplanacağı Gündoğdu Meydanı’na gittiler. Kısa bir bekleyişin ardından 30 Park-Bahçe işçisi geldi. Gelen işçilerin müdürü ile konuşan işçiler, Park-Bahçe işçilerinin geri dönmesini sağladılar.

İşçilerin bu akşamki yemekleri Ayışığı Sanat Merkezi’ndendi. Yemekten sonra yine halaylar ve sohbetler vardı.

10. Gün:

İşçiler 6 Mart günü, yapılacak olan “Demokratik Anayasa ve Eşit Yurttaşlık Hakkı İçin Alevilerin İzmir Buluşması” mitingine katılmak için hazırlandılar.

Basmane Meydanı’ndan Gündoğdu Meydanı’na doğru sloganlarla yürüyüşe geçen işçiler coşkuyla alana geldiler. Alkışların ve ıslıkların susmadığı Konak taşeron temizlik işçilerinin korteji, mitingin en canlı, en coşkulu ve en anlamlı kortejiydi.

Miting bitiminde Mücadele Birliği okurları toplu bir şekilde “Konak İşçisi Yalnız Değildir” sloganıyla işçilerin yanına geldiler. Gün, ateş başında yapılan sohbetler ve içilen sıcak çorbayla sona erdi.

**Konak Taşeron İşçileri
Yalnız Değildir!
Yaşasın İşçilerin
Mücadele Birliği!
Mücadele Birliği/İzmir**

Sağlıkçılar Eylemde

İstanbul öğretim üyeleri, Sağlık Bakanlığının ve YÖK'ün uygulamalarını protesto ettiler. İstanbul Üniversitesi Su Ürünleri Kampüsü önünde bir araya geldiler.

Öğretim üyeleri, "Tıp Fakültelerinin Yok Edilmesine Karşı Tek Yürek" pankartı açarak ellerinde dövizlerle İstanbul üniversitesi kapısı önüne kadar alkışlarla sadece sessiz bir eylem gerçekleştirdiler. 150'ye yakın öğretim üyesi adına açıklama yapan İstanbul tıp fakültesi öğretim üyesi Prof. Dr. Raşit Tükel yapılan uygulamaları anlattı: "Sağlık Bakanlığı ve YÖK'ün uygulamaları tıp fakülteleri ve üniversite hastanelerini çöküşün eşiğine getirdi. 'Birlikte Kullanım ve İşbirliği Yönetmenliği' uygulaması Sağlık bakanlığına bağlı kurum ve kuruluşları ile üniversite hastanelerinin birlikte kullanılmasını sağlamak üzere çıkarıldı. ...

Bu uygulamalar çok sayıda üniversite hastanesinin, uygulanan sağlık politikaları nedeniyle, ağır borç yükü altına sokulduğu; bir çoğunun maliye bakanlığı tarafından ayakta durabildiği, Marmara Üniversitesi hastanesi ve son birkaç yılda yeni açılan tüm tıp fakülte-

leri hastanelerinin, yapılan protokollerle Sağlık Bakanlığı'na bağlandığı bir ortamda çıkarılmıştır.

YÖK tarafından 18 şubat 2011 çıkartılan 'Yüksek Öğretim Kurumlarında Döner Sermaye Ek Ödeme Yönetmenliği'dir.

Bu yönetmenlik, Tıp Fakültelerinde performans dayalı ödeme sisteminin işleyişini düzenlemek için çıkarılmıştır. Bu sistemde hastalarımız müşteri olarak görülmekte, bizlerden de hastalarımıza ticari bir işletmenin kurallarına göre davranmamız istenmektedir.

İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp ve Cerrahpaşa Tıp Fakültelerinin öğretim üyeleri, uzmanları, asistanları ve öğrencileri olarak, bu gelişimlere seyirci kalmıyoruz; Tıp Fakültelerinin yok edilmesine, Sağlık Bakanlığının Üniversite hastanelerine el koymasına, hastalarımızı müşteri olarak gören performans sistemine, sözleşmeli çalışmayla özlük haklarımızın elimizden alınmasına karşı sesimizi yükseltiyor ve bu düzenlemelerin acilen geri alınması talebimizi yetkililere iletiyoruz" dedi.

Açıklamadan sonra Türkiye Tabipler Birliğinin 13 Mart'a Ankara'da yapacağı mitinge çağrı yapılarak herkesin ve daha kitlesel katılımı istendi. □

SES

Antep Kongresi

Sağlık Emekçileri Sendikası Antep Şubesi 4. Olağan Genel Kurulu, TTB'nin kongre merkezinde yapıldı.

Demokrasi ve emek mücadelesinde ölümsüzleşenler için saygı duruşuyla başlayan kurul misafir kurumların isimlerinin okunmasıyla devam etti. Daha sonra genel kurula gönderilen mesajlar okundu. Mücadele Birliği Platformu da kongreye mesaj gönderdi. Mesajında kısaca "Eskiyi yıkıp yeni yaratacak olana selam olsun... Değerli Dostlar; bütün kötülüklerin kaynağı içinde yaşadığımız toplumsal sistem kapitalizmdir. Kapitalizm tarihinin en derin krizini yaşamaktadır. bu krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetmek istiyor. İşçi ve emekçiler ise her yerde isyan ve ayaklanma içindedir. Kapitalizm yıkılmadan işçi ve emekçiler ezilmekten ve sömürülmekten kurtulamazlar. Sermayenin saldırılarını pervasızlaştırdığı, Torba Yasa denen yasayla doruğuna ulaştırdığı şu süreçte emekçi sınıfların mücadele birliğinin örülmesi hayati bir görev olarak önümüzde durmaktadır..." denildi.

Faaliyet raporu ve mali rapor okunduktan sonra sendika üyelerinin görüş ve önerilerine geçildi. Yapılan konuşmalarda üyeler genel olarak son dönemdeki gelişmeleri değerlendirdi. Tunus, Mısır ve diğer ülkelerdeki ayaklanmaları değerlendiren üyeler ayrıca Kürt Halkının özgürlük mücadelesine de değindi. Aile Hekimliğinin de anlatıldığı konuşmalarda KESK ve Sağlık Emekçileri Sendikası'nın daha ileri bir noktaya gelebilmesi için öneriler belirtildi.

"17 Aralık 2010 da arabası elinden alınca vücudunu ateşe veren Tunuslu üniversite mezunu genci selamlıyorum" diyerek konuşmasına başlayan Antep SES şube başkanı Behçet Ekşili SES'in eylemlerine ve duruşuna dikkat çekti. "Biz SES olarak savaşa karşı halkların kardeşliğinden yanayız. Önümüzde ki süreç bütün halkların dilini, kültürünü yaşatması noktasında önümüze bir görev olarak geliyor. Bu anlayışla bütün demokratik, sol grupların birliği gerekmektedir" dedi. Adayların tanıtılmasından sonra seçimlere geçildi.

Yapılan oylamanın sonuçlanması ile Behçet Ekşili yeni dönemde de başkan seçilirken Yönetim kurulu ise Ömer Kılınç, Şahin Küçükkoğlu, Cenk Aksoy, Ayten Karışık, Ahmet Turunç ve Hüseyin Akkiz'den oluştu. yapılan oylamanın ardından genel kurul dağıldı.

Mücadele Birliği/Antep

Her Şeyin Başı Sağlık

Amed'de binlerce kişinin katıldığı sağlık mitingi 27 Şubat saat 12.00'de İstasyon Meydanı'nda yapıldı.

Bölge Sağlık Örgütleri'nin düzenlediği eyleme SES, Dev Sağlık Sen, DTK, Tabip Odası ve TTB'nin destek verdiği eyleme bölgesel katılım vardı. Mardin, Şırnak, Batman, Urfa, Antep, Bingöl ve daha birçok ilden gelen sağlık emekçileri "anadilde sağlık" talebini dile getirdi.

Mitingde Kürtçe, Türkçe, Arapça dilleri ve Zazaki lehçesiyle yazılı "Anadilde Sağlık Hizmeti İnsani Haktır", "Sağlıktan Tasarruf Ölüme, Özgürlükten Tasarruf Esarete Götürür", "Taşeronlaşma Sağlığa Zararlıdır" pankartları açıldı.

TTB Başkanı Eşir Bilaloğlu konuşmasında genel sağlık sorunlarına değinerek "inadına her şeyin başı sağlık" diyerek konuşmasını bitirdi. Sağlık Emekçileri Sendikası Genel Başkanı Bedriye Yorgun da kısa bir konuşma gerçekleştirdi. "Keşke ben de size anadilimle hitap edebilseydim. Ama maalesef buna sahip değilim" diyerek konuşmasına başladı. Bu dönemde herkesin anadili için mücadele etmesi gerektiğini ifade eden Yorgun, "Türkiye'de 1986 yılından bugüne yüzde 77'lik özelleştirme, AKP döneminde gerçekleşti. Bu dönüşüm, yıkım ve talan dönüşümüdür. Sağlık Bakanlığı IMF'nin bürosu haline geldi. Hiçbir şeyi görmüyor, acilen göz muayenesinden geçmesi gerekiyor. Aydınlar, yazarlar, çocuklar tutuklanıyor. Bariştan anladıkları karakol kurmaktır" şeklinde konuştu.

Miting başlayan sağanak yağıştan dolayı erken sonlandırıldı.

Mücadele Birliği/Amed

SES İstanbul

Sağlık Emekçileri, Cerrahpaşa Hastanesi'nde performans dayalı çalışma şartlarını 24 Şubat günü protesto ettiler.

Sağlık emekçileri dayatılan "performansa bağlı döner sermaye" uygulamasının hasta yoğunluğunu artırdığını, doktor ve hemşirelerin kendilerini makine gibi hissediklerini söyleyen sağlık emekçileri, Cerrahpaşa Hastanesi'nde bir araya geldi. Performansa dayalı döner sermaye uygulamasına son verilmesi, nöbet ücretlerinin yükseltilmesi, aynı işi yapanlara aynı ücretin ödenmesi, 4/a,b,c, taşeron, vekil farkı yaratılmaması, izinlerin ücretli olarak kullanılması, taleplerini yinelediler.

Sağlık emekçileri taleplerini "Performans Sağlığa Zararlıdır", "Herkes Eşit Ücretsiz Sağlık" sloganları atarak dile getirdiler. Açıklama yapan SES şube yönetim kurulu üyesi Aydın Eroğlu; "Eşitsizliğin, adaletsizliğin, insanı maki-neleştirmenin, sağlık kuruluşlarını darp-hane, hastayı banknot olarak görmenin diğer adı performans dayalı döner sermaye uygulamasıdır. Ücret adaletsizliği derinleşti. Bu durum çalışanlar arasında iş barışını, ekip çalışmasını bozdu; tıbbın temel etik değerleri çiğnendi, hastalığı önlemenin, tedavi etmenin yerini 'daha çok hasta, daha çok para' ilkesi aldı" dedi.

Açıklamadan sonra eylem sona erdi.

Orhan İyiler Aramızdan Ayrıldı

Romanları ve yazılarıyla yaşamlarımızda iz bırakan Türkiye ve Dünya marksist hareketinin önde gelen düşünürü, komünist aydın yazar Orhan İyiler, kanser hastalığına karşı verdiği savaşta 25 Şubat günü sabah 07.55'te hayatını kaybetti.

“Bir Gün Bile Yaşamak” demişti O ve 76 yıllık yaşamının son günlerinde bile yaşam ve sosyalizm mücadelesinden vazgeçmedi.

“Aklın Lirizmi” onun son eseri oldu... 2 haftalığı henüz eseri ve daha yeni imza günü düzenlemiş, hasta yatağında dostları ve okurlarıyla buluşmuştu.

Son anına kadar mücadelesini sürdüren Orhan İyiler, devrim tarihimize romanları, öyküleri, makaleleri ile “Öldükleriyle Kalmayanlar”dan biri olarak adını yazdırdı.

26 Şubat, Cumartesi, soğuk ve hüzüncar bir havada yapıldı cenaze töreni.

Çok soğuktu. Buz gibi bir yağmur atıştırıyordu. Boğaz Köprüsü'nü son kez geçiyordun bir tabut içinde sen. Deniz bulanık, hava puslu... Aşağıda koca bir tanker açmış kollarını, sıyrılmış geliyor denizi yara yara. Şimdi baksaydın kaldırıp başını, nasıl betimlerdin acaba bu manzarayı?

“Tek renk yeter” derdin belki tıpkı “odasını boyayan adam” gibi. Hele de her şey böylesine kesmişken pusa...

Hava soğuk, çok soğuk. Sen bir tabut içinde... İstanbul'u geçiyordun bir baştan öbür başa. Oysa ne çok istiyorduk havalar bahardan kalma bir güzellikleyken sahile gitmeyi, dolaşmayı... Sen ne çok istiyordun esnafarla, insanlarla sohbet edebilmeyi. Rüyalara girecek kadar hem de... Olmadı, ne yazık. Geç kaldık biz.

“Tek renk yeter”... Kafamın içinde dönüp duruyor bu tümce. O resim üzerine süren tartışma... sürrealizm... Tek renk... Tıpkı şimdi şu puslu, şu soğuk, insanın içini ürperten kasvetli hava gibi...

Birazdan buluşacağız dostlarla. Seni sevenler, senin sevdiğilerin... Bizi bekliyorlar şimdi.

Eminim böyle bir havada burada toplanan insanları görseydin... “hadi çocuklar, üşümezin fazla, gidin bir an evvel” derdin. Üzülürdün hatta, bu kara kışta burada toplanmalarına vesile oldun diye. Kim bilir belki de kızardın bize, bu havada ille de tören diye tutturduğumuz için!

40 yıl önce, Nurhaklara, gencecik birini almaya gittiğin günleri hatırla o zaman. “Sinan'ın cansız bedenini kucakladığımda bitti her şey. Ben artık eskisi gibi değildim” demiştin. Buradaki genç insanlar için de öyle işte. Bu zemheride, insanın kemiklerine işleyen bu inanılmaz soğukta, tabutun omuzlarında sloganlar ve marşlar haykırıyorlarsa burada... onların hayatlarında bir şeyler değiştirdiğin içindir. Onların içlerinde alev alev yanan o büyük coşkuya yıllara yayılan emeğinle çok şeyler kattığın içindir.

Soğuktan titreyen şu gencecik insanlara bak. Gözlerine... Ne diyordun bir anını anlatırken: “Devrimci olduğu belli, dosdoğru gözlerinin ta içine bakıyor içi gülen gözleriyle.” Buradaki gençler de öyle. Yalansız, çıkarsız bir sevgiyle gelmişler. Gözlerinden belli. Öyleyse, bırak biraz uzun sürsün törenimiz.

“Devrimin delikanlı sanatçıları” da burada. Bilgesu Erenus, Cengiz Gündoğdu, Mehmet Esatoğlu, Berrin Taş, Selah Özakın, Rahime Henden, Ruhan Mavruk, Atilla Oğuz... Ayışığı'ndan, İdil'den, İnsancıl'dan, Devrimci 78'liler'den... Son yolculuğunda omuzbaşında hepsi.

Hava soğuk... iliklere işliyor. Rüzgar kırbaçlıyor insanın yüzünü. Eller tutmaz oluyor. Ama bak, bir an olsun bırakmadı Taylan Cemgil senin pankartını. Ellerinde kızıl bayraklar olan genç yoldaşların bir heykel kıpırtısızlığıyla duruyorlar başucunda. Sabırla, bağlılıkla... ve hep-sinden öte... SEVGİYLE.

Hoşça kal koca yürek... Hoşça kal...

25 ŞUBAT 2011 - ORHAN İYİLER ÖLÜMSÜZDÜR

**ulusal
soruna
leninist
bakış**

ULUSAL SORUNA LENİNİST BAKIŞ

Sürekli ve demokratik barış isteyen herkes, hükümetler ile burjuvaziye karşı, bir iç savaştan yana olmak zorundadır.

Lenin

**ulusal
soruna
leninist
bakış**

Kitap ve yayın
isteme adresi ▶

Yeni Dönem Yayıncılık Basın Dağıtım Eğitim Hizmetleri Tanıtım Org.Tic.Ltd. Şti.
SofularMah. Sofular Cad. NO: 8/3 Fatih - İSTANBUL / Tel-Fax: 0 (212) 533 32 57
E-postaAdresi: info@mucadelebirligi.com / www.mucadelebirligi.com

YAŞASIN 8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ

